

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

2109 *Real decreto lei 1/2015, do 27 de febreiro, de mecanismo de segunda oportunidade, redución de carga financeira e outras medidas de orde social.*

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A economía española leva xa algúns meses dando signos esperanzadores de recuperación e consolidando un crecemento económico que, por mor das reformas estruturais levadas a cabo nos últimos anos, está tendo un efecto beneficioso no emprego e na percepción xeral da situación que teñen os cidadáns, as empresas e as diferentes institucións.

Pero isto non debe levar a esquecer dúas cousas: a primeira é que a saída da crise é, ante todo e sobre todo, un éxito da sociedade española no seu conxunto, a cal deu unha vez máis mostras da súa sobrada capacidade para se sobrepor a situacións difíciles. A segunda é que aínda existen moitos españois que seguen a padecer os efectos da recesión. E é misión dos poderes públicos non desistir nunca no empeño de ofrecer as mellores solucións posibles a todos os cidadáns, a través das oportunas reformas encamiñadas ao ben común, á seguridade xurídica e, en definitiva, á xustiza.

Neste ámbito enmárcase de maneira moi especial a chamada lexislación sobre segunda oportunidade. O seu obxectivo non é outro que permitir o que tan expresivamente describe a súa denominación: que unha persoa física, a pesar dun fracaso económico empresarial ou persoal, teña a posibilidade de encarrilar novamente a súa vida e mesmo de se arriscar a novas iniciativas, sen ter que arrastrar indefinidamente unha lousa de débeda que nunca poderá satisfacer.

A experiencia ten demostrado que cando non existen mecanismos de segunda oportunidade se producen desincentivos claros para acometer novas actividades e mesmo para permanecer no circuíto regular da economía. Obviamente, isto non favorece o propio debedor, pero tampouco os acredores, xa sexan públicos ou privados. Ao contrario, os mecanismos de segunda oportunidade son desincentivadores da economía somerxida e favorecedores dunha cultura empresarial que sempre redundará en beneficio do emprego.

A esta finalidade responde a primeira parte deste real decreto lei, polo cal se regulan diversos mecanismos de mellora do acordo extraxudicial de pagamentos introducido na nosa lexislación concursal pola Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e á súa internacionalización, e se introduce un mecanismo efectivo de segunda oportunidade para as persoas físicas destinado a modular o rigor da aplicación do artigo 1911 do Código civil. Cómpre explicar brevemente cales son os principios inspiradores da regulación introducida a este respecto.

O concepto de persoa xurídica é unha das creacións máis relevantes do dereito. A ficción consistente en equiparar unha organización de bens e persoas á persoa natural tivo importantes e beneficiosos efectos na realidade xurídica e económica. Mediante esa ficción, as persoas xurídicas, ao igual que as naturais, nacen, medran e morren. Ademais, o principio de limitación de responsabilidade inherente a determinadas sociedades de capital fai que estas se poidan liquidar e disolver (ou morrer en sentido metafórico), e se extingan as débedas que resulten impagadas tras a liquidación, e sen que os seus promotores ou socios teñan que facer fronte ás eventuais débedas pendentes unha vez liquidado todo o activo.

Pódese afirmar que o principio de limitación de responsabilidade propio das sociedades de capital está en boa medida na orixe do desenvolvemento económico dos

tres últimos séculos. No fondo, este principio de limitación da responsabilidade configurouse como un incentivo á actividade empresarial e ao investimento. O lexislador incentivaba a posta en risco de determinados capitais garantindo que eses capitais serían a perda máxima do investidor, sen posibilidade de contaxio ao seu patrimonio persoal.

Pero a limitación de responsabilidade é unha limitación de responsabilidade dos socios, que non da sociedade, a cal deberá responder das súas débedas con todo o seu patrimonio presente e futuro. Daquela, a cuestión que se presenta é o fundamento último para o diferente réxime de responsabilidade que se produce cando unha persoa natural decide acometer unha actividade empresarial a través dunha persoa xurídica interposta e cando esa mesma persoa natural contrae obrigacións de forma directa. Se no primeiro caso poderá beneficiarse dunha limitación de responsabilidade, no segundo quedará suxeita ao principio de responsabilidade patrimonial universal recollido no artigo 1911 do Código civil.

Ademais, moitas situacións de insolvencia son debidas a factores que escapan do control do debedor de boa fe; preséntase, daquela, o fundamento ético de que o ordenamento xurídico non ofrece saídas razoables a este tipo de debedores que, por unha alteración totalmente sobrevida e imprevista das súas circunstancias, non poden cumprir os compromisos contraídos. Non se pode esquecer con isto que calquera consideración ética a este respecto se debe cohonestar sempre coa lexítima protección que o ordenamento xurídico debe ofrecer aos dereitos do acreedor, así como cunha premisa que aparece como dificilmente discutible: o debedor que cumpre sempre debe ser de mellor condición que o que non o fai.

Introducidas deste modo as premisas do problema por resolver acerca do alcance e da eventual limitación do principio de responsabilidade patrimonial universal do artigo 1911 do Código civil, non está de máis acudir aos antecedentes históricos do dito precepto, así como ao seu contexto lexislativo.

A intelixencia completa deste artigo debíase perfeccionar con outros dous preceptos do mesmo Código civil contidos sistematicamente no mesmo capítulo. Referímonos ao hoxe derogados artigos 1919 e 1920 do citado corpo legal, que sinalaban, respectivamente, o seguinte: «Se o debedor cumprir o convenio, quedarán extinguidas as súas obrigacións nos termos estipulados nel pero, se deixar de cumprilo en todo ou en parte, renacerá o dereito dos acredores polas cantidades que non percibisen do seu crédito primitivo e calquera deles poderá pedir a declaración ou continuación do concurso» e «Non mediando pacto expreso en contrario entre debedor e acredores, estes conservarán o seu dereito, finalizado o concurso, para cobrar, dos bens que o debedor poida ulteriormente adquirir, a parte de crédito non realizada».

Aparecían segundo estes dous preceptos dúas ideas principais: a exoneración de pasivo ligada a un convenio entre debedor e acredores e ao seu cumprimento, así como o principio de limitación da exoneración en caso de vir o debedor a mellor fortuna, pero tamén circunscrito ao devir do propio convenio. Pero paradoxalmente non parecía haber ningunha previsión relativa á exoneración do debedor no caso de que este liquidase o seu patrimonio, é dicir, no caso de que o perdese todo.

O artigo 1920 suscitou ben axiña controversias doutriniais. Manresa, nos seus comentarios ao Código civil, sinalaba o seguinte: «Esta disposición criticada por algúns por deixar na incerteza os dereitos do debedor derivados do convenio, resulta, porén, xusta en extremo, se se teñen en conta as razóns e os motivos en virtude dos cales se autoriza o debedor para celebrar convenios cos acredores dentro ou fóra do xuízo de concurso (...) en consideración ás difíciles circunstancias en que se encontra o que por carecer de bens bastantes para cubrir o seu pasivo (...) non pode satisfacer puntualmente todas as súas obrigacións; (...) nada estraño ten (...) que desaparecendo esa razón por teren cesado as dificultades (...) veña obrigado o debedor a satisfacer a parte de crédito non realizada polos seus acredores». E continuaba o mesmo autor sinalando que con iso se conseguira disipar «as dúbidas que aos intérpretes do noso antigo dereito suxería a intelixencia da lei 3ª do título 15º da partida 5ª».

Pero o certo é que o artigo 1920 non establecía ningunha gradación da mellora de fortuna nin tampouco ningunha limitación do dereito dos acredores a cobrar, do que o debedor puiden posteriormente adquirir, a parte non satisfeita do crédito. Isto supoñía unha limitación manifesta da capacidade do debedor de mellorar de fortuna e tamén un escaso incentivo para intentar efectivamente a dita mellora.

A Lei das partidas que, en opinión de Manresa, quedara superada polo artigo 1920 do Código civil, era en certo modo máis favorable ao debedor ao sinalar o seguinte: «El desamparamiento que faze o debdor de sus bienes (...) ha tal fuerza que después non puede ser el debdor emprazado, nin es tenido de responder en xuyzio a aquellos a quien deuiesse algo: fueras ende se oviesses fecho tan gran ganancia, que podría pagar los debdos todos, o parte dellos, e que fincasse a el de que pudiesse vivir». Así pois, a Lei de partidas xa preveu a liberación do debedor tras un proceso de liquidación dos seus bens (que non necesariamente de convenio cos acredores) e ademais, en certo modo, estableceu unha modulación da mellor fortuna ao non permitir que esta puidese xogar en prexuízo do debedor salvo cando este puidese pagar todas as súas débedas (ou, en expresión certamente algo confusa, parte delas) sen prexuízo das súas propias condicións de vida, todo iso relacionado con «tan gran ganancia» que en principio se debería considerar atípica.

Fanse no 2015 exactamente 750 anos desde que rematou a redacción da grande obra legislativa de Afonso X o Sabio, que inspirou durante varios séculos os ordenamentos xurídicos hispanoamericanos, pero sorprende ver como nesta materia chegaran nalgúns aspectos a uns preceptos máis avanzados que a codificación decimonónica.

A segunda oportunidade que recolle este real decreto lei responde obviamente a unha técnica legislativa máis moderna pero inspírase nuns principios xa presentes, como se acaba de demostrar, no noso dereito histórico. Sempre debe constituír un motivo de confianza nas normas legais que os seus principios inspiradores non obedezan a unha improvisación, senón ao resultado de moitos anos ou mesmo séculos de reflexión sobre a materia. É preciso que o lexislador fuxa sempre de toda tentación demagóxica que, co tempo, se poida volver en contra daqueles os cales pretende beneficiar. Para que a economía medre é preciso que flúa o crédito e que o marco xurídico aplicable dea confianza aos debedores, pero sen minar a dos acredores, pois en tal caso produciríase precisamente o efecto contrario ao pretendido: o retraemento do crédito ou, ao menos, o seu encarecemento.

Por iso, o mecanismo de segunda oportunidade deseñado por este real decreto lei establece os controis e as garantías necesarios para evitar insolvencias estratéxicas ou facilitar dacións en pagamento selectivas. Trátase de permitir que aquel que o perdeu todo por ter liquidado a totalidade do seu patrimonio en beneficio dos seus acredores poida verse liberado da maior parte das débedas pendentes tras a referida liquidación. E trátase, igualmente, de cuantificar a mellora de fortuna que, eventualmente, permitirá revogar o dito beneficio polas razóns de xustiza cara aos acredores que tan acertadamente expuxeron autores como Manresa.

Con isto acádase o debido equilibrio e a necesaria xustiza que debe inspirar calquera norma xurídica.

Ademais da regulación do mecanismo de segunda oportunidade e da mellora de certos institutos pre ou paraconcursais, este real decreto lei contén outras disposicións que se detallan sistematicamente a continuación.

II

Este real decreto lei estrutúrase en once artigos, agrupados en dous títulos, seis disposicións adicionais, tres disposicións transitorias, unha disposición derogatoria única e tres disposicións derradeiras.

O título I, baixo a rúbrica «Medidas urxentes para a redución da carga financeira», contén tres artigos de carácter modificativo a través dos cales se dá nova redacción a determinados preceptos doutras tantas normas legais: a Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal; o Real decreto lei 6/2012, do 9 de marzo, de medidas urxentes de protección

de debedores hipotecarios sen recursos, e a Lei 1/2013, do 14 de maio, de medidas para reforzar a protección aos debedores hipotecarios, reestruturación de débeda e alugamento social.

O título II, «Outras medidas de orde social», estrutúrase en tres capítulos.

O primeiro deles recolle nos seus catro artigos unha serie de medidas relativas ao ámbito tributario e das administracións públicas, a través da modificación de aspectos concretos das seguintes catro normas legais: a Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio; a Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público; o Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade, e a Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades.

O capítulo II contén tres medidas relativas ao fomento do emprego no ámbito da seguridade social. Así, por un lado, establécese un novo incentivo para a creación de emprego estable, consistente na fixación dun mínimo exento na cotización empresarial por contingencias comúns á Seguridade Social pola contratación indefinida de traballadores. En segundo lugar, sitúase en 20 o número de xornadas reais cotizadas exixidas aos traballadores eventuais agrarios de determinadas provincias para poderen ser beneficiarios do subsidio por desemprego recollido no Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, e no artigo terceiro da Lei 45/2002, do 12 de decembro, de medidas urxentes para a reforma do sistema de protección por desemprego e mellora da ocupabilidade, así como da renda agraria regulada polo Real decreto 426/2003, do 11 de abril. En terceiro lugar, e por último, establécense beneficios de seguridade social para aqueles supostos en que o profesional autónomo deba atender obrigacións familiares que poidan influír na súa actividade.

A parte dispositiva da norma péchase co capítulo III, «Medidas relativas ao ámbito da Administración de xustiza, do seu título II, en cuxo único artigo se modifica a Lei 10/2012, do 20 de novembro, pola que se regulan determinadas taxas no ámbito da Administración de xustiza e do Instituto Nacional de Toxicoloxía e Ciencias Forenses, para adecuar o réxime de taxas xudiciais á concreta situación dos suxeitos obrigados ao seu pagamento.

Polo que se refire á parte final desta norma, as disposicións adicionais primeira a quinta complementan as modificacións introducidas polo seu título I, ao regular as funcións de mediación concursal, a remuneración do mediador concursal, a non preceptividade da representación do debedor no concurso consecutivo, a aplicación informática destinada a actuar a modo de medidor de solvencia ou a forma en que se vai producir a adhesión ao «Código de boas prácticas para a reestruturación viable das débedas con garantía hipotecaria sobre a vivenda habitual» coas modificacións que nel se introducen. Todas estas previsións regulan cuestións que están directamente relacionadas coas contidas no título I e que resultan necesarias para a súa inmediata efectividade. Na disposición adicional sexta régúlase o impulso e coordinación da negociación colectiva.

Respecto ás disposicións transitorias, a primeira delas establece o réxime transitorio en materia concursal mentres que na segunda se prevé o réxime aplicable á contratación indefinida formalizada con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei e, na terceira, as solicitudes do subsidio por desemprego ou da renda agraria presentadas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei.

A disposición derogatoria única contén a cláusula derogatoria referida a cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei, mentres que as tres disposicións derradeiras regulan, respectivamente, o título competencial, as habilitacións para o desenvolvemento, a execución e aplicación da norma e a súa entrada en vigor.

III

As iniciativas contidas no título I deste real decreto lei para permitir que as familias e empresas reduzan a súa carga financeira supoñen melloras adicionais ás que xa se adoptaron durante esta lexislatura, destinadas a aqueles que se encontran nunha situación máis próxima á insolvencia polas súas circunstancias económicas e sociais de vulnerabilidade, sexan pemes e autónomos, ou persoas naturais en xeral.

Estas iniciativas pódense resumir agrupándoas en tres bloques.

En primeiro lugar, propónse flexibilizar os acordos extraxudiciais de pagamentos e prever un verdadeiro mecanismo de segunda oportunidade.

En segundo termo, mellórase tamén o «Código de boas prácticas para a reestruturación viable das débedas con garantía hipotecaria sobre a vivenda habitual», introducido polo Real decreto lei 6/2012, do 9 de marzo, de medidas urxentes de protección de debedores hipotecarios sen recursos, do cal xa se beneficiaron cerca de 14.000 familias.

Por último, amplíase por un prazo adicional de dous anos a suspensión dos lanzamentos sobre vivendas habituais de colectivos especialmente vulnerables contido na Lei 1/2013, do 14 de maio, de medidas para reforzar a protección aos debedores hipotecarios, reestruturación de débeda e alugamento social, así como o colectivo que se pode beneficiar desta medida.

Polo que se refire aos acordos extraxudiciais de pagamento regulados no título X da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, as modificacións contidas neste real decreto lei teñen por finalidade flexibilizar o seu contido e efectos, asimilando a súa regulación á dos acordos de refinanciamento da disposición adicional cuarta. Como elementos principais do novo réxime están a ampliación do seu ámbito de aplicación ás persoas naturais non empresarios, regulándose ademais un procedemento simplificado para estas; a posibilidade de estender os efectos do acordo aos acredores garantidos disidentes, o que supón un avance fronte ao réxime de sometemento voluntario vixente con anterioridade; e a potenciación da figura do mediador concursal, introducindo a posibilidade de que actúen como tal as cámaras de Comercio, Industria, Navegación e Servizos, se o debedor é empresario, ou os notarios, se se trata de persoas naturais non empresarios.

Como novidade fundamental, instáurase un réxime de exoneración de débedas para os debedores persoa natural no marco do procedemento concursal. O sistema de exoneración ten dous piares fundamentais: que o debedor sexa de boa fe e que se liquide previamente o seu patrimonio (ou que se declare a conclusión do concurso por insuficiencia de masa).

Cumpridas as anteriores condicións, o debedor poderá ver exoneradas de forma automática as súas débedas pendentes cando satisfíxese na súa integridade os créditos contra a masa, os créditos concursais privilexiados e, se non intentou un acordo extraxudicial de pagamentos, o 25 por cento dos créditos concursais ordinarios.

Alternativamente, cando non puidesen satisfacer os anteriores créditos e sempre que acepte someterse a un plan de pagamentos durante os cinco anos seguintes, o debedor poderá quedar exonerado provisionalmente de todos os seus créditos, excepto os públicos e por alimentos, contra a masa e aqueles que gocen de privilexio xeral. Para a liberación definitiva de débedas, o debedor deberá satisfacer nese período as débedas non exoneradas ou realizar un esforzo substancial para iso.

Respecto ao código de boas prácticas para debedores hipotecarios, amplíase o ámbito subxectivo e increméntase o límite anual de renda das familias beneficiarias, que se calculará con base no IPREM anual de 14 mensualidades, incluíndo como novo suposto de especial vulnerabilidade que o debedor sexa maior de 60 anos e introducindo unha nova forma de cálculo do límite do prezo dos bens inmoables adquiridos. Adicionalmente, introdúcese a inaplicación definitiva das cláusulas chan daqueles debedores situados no novo limiar de exclusión que as teñan incluídas nos seus contratos.

Por último, amplíase até 2017 o período de suspensión de lanzamentos sobre vivendas habituais de colectivos especialmente vulnerables e posibilitase, en termos

similares aos previstos para o código de boas prácticas, que máis persoas se poidan acoller á suspensión.

Na presente regulación concorren as circunstancias de extraordinaria e urgente necesidade exixidas polo artigo 86 da Constitución española para a aprobación dos decretos lei. A xustificación das medidas do título I, que se complementan coas previsións contidas nas disposicións adicionais primeira a quinta e na disposición transitoria primeira, baséase na necesidade de aliviar a precaria situación financeira que soportan algúns debedores que, malia a súa boa fe e o seu esforzo, non alcanzan a satisfacer as súas débedas pendentes mesmo despois da liquidación do seu patrimonio. Unha maior demora da posta en marcha das medidas contidas neste título e nas disposicións citadas non faría máis que agravar a situación destas persoas. Así mesmo, convén que os efectos económicos beneficiosos da reestruturación da débeda e da segunda oportunidade -como o mantemento das pequenas e medianas empresas viables operativamente pero endebedadas, a redución dos incentivos para operar na economía informal e ou o aumento das oportunidades para emprender novas actividades económicas, por citar unicamente dous deles- se despreguen tan rápido como sexa posible. Diversos estudos puxeron de manifesto que a lexislación concursal contribuíu relativamente pouco ao desendebedamento dos fogares españois. Tras o imprescindible saneamento dunha parte do sistema financeiro español, a introdución da segunda oportunidade, a mellora do funcionamento do acordo extraxudicial de pagamentos e a ampliación do ámbito de aplicación do código de boas prácticas contribuirán a acelerar a caída da ratio de endebedamento das familias españolas e das pequenas e medianas empresas. Por último, no presente contexto de consolidación do crecemento económico, a rápida adopción das medidas contidas no título I e nas concordantes disposicións da parte final deste real decreto lei, que regulan determinados aspectos directamente relacionados cos previstos no articulado, debe contribuír tan pronto como sexa posible a que os beneficios da recuperación económica alcancen todos os segmentos da poboación.

Estas medidas estruturais complétanse coa ampliación doutras conxunturais destinadas a protexer, en particular, debedores en situación de especial vulnerabilidade. Aínda que a melloría do escenario económico xeral é apreciable, no momento actual segue sendo necesario facer fronte á situación daquelas familias que continúan a sufrir a adversidade económica, o que xustifica que se amplíe o ámbito subxectivo do código de boas prácticas e do prazo de suspensión de lanzamentos, cuxa finalización é inminente.

IV

O título II deste real decreto lei contén diversas medidas de tipo social.

Así, en primeiro lugar, acométese determinadas medidas no ámbito tributario destinadas a rebaixar a carga fiscal de determinados colectivos especialmente vulnerables. Desta maneira, modifícase a Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio coa finalidade de permitir a novos colectivos a aplicación das deducións previstas no artigo 81 bis desta lei.

Desta forma, en primeiro lugar, esténdese o incentivo fiscal non só a ascendentes que forman parte de familias numerosas senón tamén a aqueles que forman unha familia monoparental con dous descendentes que, entre outros requisitos, dependen e conviven exclusivamente con aquel.

Ao mesmo tempo, permitirase a aplicación das novas deducións reguladas no dito artigo aos contribuíntes que perciban prestacións do sistema público de protección de desemprego ou pensións dos réximes públicos de previsión social ou asimilados e teñan un ascendente ou descendente con discapacidade ao seu cargo ou formen parte dunha familia numerosa ou da familia monoparental sinalada anteriormente, e non só aos traballadores por conta propia ou allea.

Adicionalmente, decláranse exentas as rendas que se poidan pór de manifesto como consecuencia de quitacións e dacións en pagamento de débedas, establecidas nun convenio aprobado xudicialmente conforme o procedemento establecido na Lei 22/2003,

do 9 de xullo, concursal, nun acordo de refinanciamento xudicialmente homologado a que se refire o artigo 71 bis e a disposición adicional cuarta da dita lei, ou nun acordo extraxudicial de pagamentos a que se refire o título X da mesma lei, sempre que as débedas non deriven do exercicio de actividades económicas xa que, neste caso, o seu réxime está previsto na disposición derradeira segunda do Real decreto lei 4/2014, do 7 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes en materia de refinanciamento e reestruturación de débeda empresarial.

Por último, débese indicar que nas modificacións que se introducen no ámbito do imposto sobre a renda das persoas físicas concorren as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade exixidas polo artigo 86 da Constitución como presuposto habilitante para a aprobación dun real decreto lei, dada a particularidade do colectivo beneficiario e a necesidade da súa protección por parte dos poderes públicos, e o feito de que se permita a solicitude anticipada das deducións a partir da aprobación desta norma, de maneira que aquel poida percibir as axudas aprobadas no menor tempo posible.

Por outra parte, co obxecto de aliviar as entidades parcialmente exentas do cumprimento de obrigacións formais, mediante o artigo 7 deste real decreto lei establécese a exclusión da obrigación de presentar declaración no imposto sobre sociedades a aquelas entidades cuxos ingresos totais do período impositivo non superen 50.000 euros anuais, sempre que o importe total dos ingresos correspondentes a rendas non exentas non supere 2.000 euros anuais e que todas as súas rendas non exentas estean sometidas a retención, sempre que non estean suxeitas á Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, nin se trate de partidos políticos.

Esta modificación debe entrar en vigor para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2015, o que xustifica a urxencia da súa aprobación, tendo en conta, adicionalmente, que se debería evitar a súa aplicación nos pagamentos fraccionados correspondentes aos ditos períodos impositivos.

En segundo lugar, no ámbito das administracións públicas, o Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade, introduciu unha serie de medidas no noso ordenamento coa finalidade de homoxeneizar os instrumentos existentes en materia de negociación colectiva, representación e participación do persoal ao servizo das administracións públicas. Entre outras modificacións, ese real decreto lei efectuou unha nova ordenación das unidades electorais no ámbito da Administración xeral do Estado e estableceuse, así, un marco adecuado en que poder facer efectivo o procedemento de elección dos representantes dos empregados públicos ante os órganos de negociación e participación. Estes instrumentos de negociación e participación configuran un abano de garantías para a representación do empregado público, de conformidade co previsto polo noso ordenamento constitucional, e que pretende afianzar a efectiva defensa dos seus dereitos e intereses no ámbito das administracións públicas.

A Mesa Xeral de Negociación da Administración xeral do Estado para materias comúns a persoal funcionario, estatutario e laboral e a Mesa Xeral de Negociación do persoal funcionario da Administración xeral do Estado, na súa sesión conxunta celebrada o 31 de xullo de 2014, acordaron propor ao Goberno tres iniciativas de reforma normativa para a mellora dos mecanismos de participación e negociación colectiva no ámbito da Administración xeral do Estado. A finalidade desta proposta consiste na introdución dunha serie de adaptacións e melloras técnicas nas medidas de reforma implantadas sobre esta materia polo Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo. Precisamente, a próxima celebración de eleccións sindicais na Administración xeral do Estado xustifica a necesidade de adoptar tales modificacións dos instrumentos de participación e negociación existentes, con carácter previo ao inicio do proceso electoral. Estas propostas fórmulanse á vista das necesidades detectadas no marco do dito proceso e con obxecto de mellorar tanto o marco xurídico aplicable como o sistema de garantías que o deben presidir.

Trátase, en definitiva, de acometer as adaptacións legais que permitan aclarar e completar a configuración nas unidades electorais e que resulta preciso efectuar mediante

modificación dunha norma con rango de lei. Para a súa adopción, tras o oportuno período de negociación, a proposta contou co voto favorable da maioría de organizacións sindicais presentes nas ditas mesas e, particularmente, das organizacións máis representativas: CC.OO., UGT e CSIF.

En primeiro lugar, mellórase a articulación contida na Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, en materia de órganos de representación do persoal estatutario do ámbito sanitario, do persoal docente non universitario, e aclárase o correspondente ao persoal ao servizo da Administración de xustiza; trátase de colectivos de persoal específico que precisan desta modificación para garantir a súa adecuada representación.

En segundo lugar, introdúcese unha mellora técnica na redacción actual do artigo 35 do Estatuto básico do empregado público que, ao regular a composición e constitución das mesas de negociación, na súa versión até o de agora vixente refírese unicamente a materias que afectan o persoal funcionario, cando resulta necesario que esa regulación se faga extensible tamén ás materias comúns ao persoal funcionario, estatutario e laboral. Con isto preténdese dar apoio legal ao que até o de agora é unha práctica común na negociación colectiva: efectuar unha negociación global e de conxunto para as distintas tipoloxías de persoal que concorren na Administración.

E, en terceiro lugar, introdúcese unha nova disposición adicional no Estatuto básico do empregado público en materia de mesas de negociación correspondentes a ámbitos específicos de negociación, distintos en puridade dos previstos no seu artigo 34.4. Neste sentido, é no dito ámbito onde se leva a cabo a negociación sobre as condicións de traballo e, ben que afecta determinados colectivos de empregados públicos que poden estar adscritos a distintas administracións públicas, en realidade esta negociación recae sobre a competencia da Administración xeral do Estado. Coa introdución desta disposición adicional preténdese suplir un importante baleiro legal referido a estas mesas, ademais de completar a insuficiencia do réxime normativo até agora vixente.

Esta distinta dependencia funcional e orgánica dos empregados públicos determina que para conformar a representación das organizacións sindicais en cada unha das mesas deban terse en conta os seus respectivos ámbitos de negociación no seu conxunto e non o dunha Administración pública determinada, como sería o caso das mesas sectoriais reguladas no artigo 34.4 do Estatuto básico do empregado público. Así mesmo, coa incorporación da nova disposición adicional dáse cumprimento efectivo ao acordo suscrito entre a Secretaría de Estado de Administracións Públicas e as organizacións sindicais, do 25 de outubro de 2012, mediante o cal ambas as partes se comprometen a avanzar na estruturación da negociación colectiva.

Trátase, en definitiva, de dotarse dun marco legal específico e apropiado que permita articular adecuadamente a súa actividade negociadora nos distintos ámbitos nos cales se articula o sistema de negociación, representación e participación na Administración xeral do Estado e na Administración de xustiza.

Esta iniciativa lexislativa foi impulsada, ademais, polas propias mesas xerais de negociación da Administración xeral do Estado a que se refiren os artigos 36.3 e 34.1 da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, que co acordo alcanzado entre a Administración e as organizacións con maior representatividade presentes nelas, solicitaron a súa aprobación.

Por canto se trata dunha modificación proposta polas citadas mesas xerais de negociación, esta proposta normativa cumpre co disposto no artigo 37.1 do Estatuto básico do empregado público e foi obxecto de negociación e acordo no seu seo.

En canto ás razóns de extraordinaria e urxente necesidade que aconsellan a súa inclusión neste real decreto lei, debe significarse que estas modificacións se deben aprobar con carácter previo ao inicio do proceso de eleccións sindicais que se levarán a cabo no presente ano no ámbito da Administración xeral do Estado. Resulta evidente, por tanto, que a tramitación ordinaria dunha norma con rango de lei que permita dar aplicación a este conxunto de medidas dilataría durante un tempo considerable a entrada en vigor

da reforma, dando lugar a distorsións no desenvolvemento da propia negociación colectiva e impedindo a súa efectiva aplicación ao proceso electoral previsto para 2015.

En efecto, a próxima celebración de eleccións sindicais na Administración xeral do Estado xustifica a necesidade de adoptar estas modificacións técnicas nos instrumentos de participación e negociación existentes, con carácter previo ao inicio do proceso electoral. Estas propostas fórmulanse á vista das necesidades detectadas no marco do dito proceso e con obxecto de mellorar tanto o marco xurídico aplicable como o sistema de garantías que deben presidilo. O proceso para a celebración de eleccións sindicais na Administración xeral do Estado iniciouse xa coa presentación polas organizacións sindicais maioritarias do Acordo de promoción xeneralizada de eleccións sindicais, do 29 de outubro de 2014. Está previsto que o inicio do proceso electoral se produza o 30 de abril de 2015, e que as eleccións se celebren, con carácter xeral, o próximo 18 de xuño. Isto xustifica a urxente necesidade de adoptar estas modificacións técnicas na normativa de aplicación en materia de participación e negociación existentes, con carácter previo á finalización do período para realizar os avisos previos, que conclúe un mes antes do inicio do proceso electoral referido.

A natureza das modificacións propostas requiren para a súa adopción dunha norma con rango de lei, xa que se trata de modificacións introducidas tanto no Real decreto lei 20/2012 como na Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público. Por todo isto, o instrumento adecuado para levalo a cabo sería mediante un real decreto lei xa que concorren as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución. Á vista da consolidada xurisprudencia do Tribunal Constitucional emitida sobre este instrumento normativo, considérase que encaixa nos supostos habilitantes e nas causas e finalidades previstas no real decreto lei, e de forma específica pola necesidade de que as modificacións propostas poidan resultar efectivas no proceso electoral previsto para o ano próximo na Administración xeral do Estado.

Pola súa parte, no ámbito das políticas públicas de emprego e Seguridade Social, a redución das cotizacións empresariais por continxencias comúns á Seguridade Social por contratación indefinida, aprobada polo Real decreto lei 3/2014, do 28 de febreiro, de medidas urxentes para o fomento do emprego e a contratación indefinida, e que se articula mediante o establecemento dunha tarifa plana de cotización, constituíu unha medida eficaz para contribuír á creación de emprego estable.

Así, segundo os datos da Enquisa de poboación activa do cuarto trimestre de 2014, o emprego aumentou en 433.900 persoas nos 12 últimos meses, cunha variación anual do 2,5%, e o emprego asalariado indefinido incrementouse en 212.800 persoas, un 2,0 %.

Co obxectivo de consolidar esta evolución positiva da contratación indefinida e potenciar o seu impacto para os colectivos con maiores dificultades para a inserción laboral estable, e en cumprimento da resolución aprobada polo Congreso dos Deputados con motivo do Debate sobre o Estado da Nación do 25 de febreiro de 2015, mediante o artigo 8 establécese un novo incentivo para a creación de emprego estable, consistente na fixación dun mínimo exento na cotización empresarial por continxencias comúns á Seguridade Social pola contratación indefinida de traballadores.

O establecemento dun mínimo exento supón a creación dun incentivo de carácter progresivo que reduce en maior medida as cotizacións sociais pola contratación estable de traballadores con menores retribucións. Con esta medida preténdese favorecer aqueles colectivos con máis dificultades de inserción estable no mercado laboral, tales como desempregados de longa duración, traballadores con escasa formación e mozos sen experiencia laboral. Estes colectivos vense máis afectados polo desemprego e pola temporalidade.

Ao abeiro desta nova regulación, da cal se poderán beneficiar todas as empresas que contraten de forma indefinida e creen emprego neto, os primeiros 500 euros da base mensual correspondente a continxencias comúns quedarán exentos de cotización empresarial cando o contrato se celebre a tempo completo. Cando o contrato se celebre a tempo parcial, esa contía reducirase en proporción á porcentaxe en que diminúa a

xornada de traballo, que non poderá ser inferior ao 50 por 100 da xornada dun traballador a tempo completo.

Este beneficio na cotización consistirá nunha bonificación, a cargo do Servizo Público de Emprego Estatal, en caso de que o contrato indefinido se formalice con mozos inscritos no Sistema nacional de garantía xuvenil, e nunha redución, a cargo do sistema da Seguridade Social, nos demais supostos.

Ao igual que a tarifa plana de cotización, a bonificación ou redución aplicarase durante un período de 24 meses. No caso de empresas con menos de dez traballadores, a medida prolongarase durante 12 meses máis, e durante este último período quedarán exentos da aplicación do tipo de cotización os primeiros 250 euros da base de cotización ou a contía que proporcionalmente corresponda nos supostos de contratación a tempo parcial.

Respecto dos requisitos para desfrutar do novo beneficio na cotización, dos supostos en que non procede a súa aplicación, das incompatibilidades e do reintegro de cantidades por aplicación indebida del, son moi similares aos establecidos para a tarifa plana de cotización no Real decreto lei 3/2014, do 28 de febreiro, en prol da continuidade e simplicidade do sistema.

A aplicación da bonificación ou redución a que se refire este artigo non afectará a determinación da contía das prestacións económicas a que poidan causar dereito os traballadores afectados, que se calculará aplicando o importe íntegro da base de cotización que lles corresponda.

Para o suposto de contratación indefinida de beneficiarios do Sistema nacional de garantía xuvenil, permítense a compatibilización dos incentivos previstos no artigo 107 da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, e tamén se declara compatible coa axuda económica de acompañamento que perciban os beneficiarios do Programa de activación para o emprego, en caso de se formalizar o contrato con eles.

O novo beneficio na cotización por contratación indefinida coexistirá até o 31 de marzo de 2015 co regulado no Real decreto lei 3/2014, do 28 de febreiro. Na disposición transitoria segunda do real decreto lei prevese que os beneficios á cotización á Seguridade Social que se viñesen desfrutando polos contratos indefinidos celebrados con anterioridade á data da súa entrada en vigor se rexerán pola normativa vixente no momento da súa celebración.

Na presente regulación concorren as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade exixidas polo artigo 86 da Constitución española para a aprobación dos decretos lei, xa que segue constituíndo unha prioridade a contratación indefinida de traballadores e a necesidade de fomentar a estabilidade no mercado laboral, o que unido á próxima finalización, o 31 de marzo de 2015, do prazo para beneficiarse da tarifa plana de cotización do Real decreto lei 3/2014, do 28 de febreiro, xustifica a adopción desta nova medida coa maior urxencia posible.

Por outro lado, en canto á medida prevista no artigo 9, consistente nunha bonificación a traballadores autónomos por conciliación da vida profesional e familiar vinculada á contratación, a previsión da disposición derradeira segunda da Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo, que establece a converxencia progresiva dos dereitos dos traballadores autónomos en relación cos establecidos para os traballadores por conta allea incluídos no réxime xeral da Seguridade Social, fai necesaria a adopción de sucesivas medidas para o cumprimento dese obxectivo.

Así, na liña marcada para a equiparación dos dereitos dos traballadores por conta propia fronte aos traballadores por conta allea, e para garantir a protección na conciliación da vida familiar e profesional dos traballadores por conta propia, inclúese unha medida de apoio a estes baseada en beneficios de Seguridade Social para aqueles supostos en que o profesional deba atender obrigacións familiares que poidan influír na súa actividade.

Esta medida consiste nunha bonificación na cota do traballador por conta propia á Seguridade Social, nunha contía vinculada á base de cotización media dos últimos doce meses do traballador autónomo, garantindo así a proporcionalidade da medida.

Ademais, o desfrute desta bonificación queda suxeito á contratación dun traballador por conta allea, co que se cumpre un dobre obxectivo. Por un lado, adóptanse medidas que contribúan á viabilidade do proxecto profesional do traballador autónomo e lle permitan facer fronte ás súas obrigacións familiares, mantendo a súa actividade profesional. Por outro lado, ao estar vinculada a medida á contratación dun traballador por conta allea, preténdese contribuír á dinamización do mercado de traballo.

Na presente regulación concorren as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade exixidas polo artigo 86 da Constitución española para a aprobación dos decretos lei, xa que segue constituíndo unha prioridade a equiparación dos dereitos dos traballadores por conta propia fronte aos traballadores por conta allea, especialmente no concernente á necesaria protección da conciliación da vida familiar e profesional.

Dúas das pezas claves da política da Unión Europea son o principio de igualdade entre homes e mulleres e o fomento do emprendemento.

Ambos os principios converxen na Directiva 2010/41/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de xullo de 2010, sobre a aplicación do principio de igualdade de trato entre homes e mulleres que exercen unha actividade autónoma.

Ademais, a Comisión Europea presentou o 9 de xaneiro de 2013 o Plan de acción de emprendemento 2020, plan polo cal a Comisión invitaba os Estados membros a aplicaren políticas que permitan que as mulleres consigan un equilibrio adecuado entre o traballo e a vida cotiá.

A citada Directiva 2010/41/UE establecía que, como máis tarde o 5 de agosto de 2015, os estados membros deberán transmitir á Comisión Europea toda a información dispoñible sobre a súa aplicación.

Dado que no ámbito da conciliación entre a vida familiar e profesional era patente a necesidade de regulación específica para o colectivo dos traballadores e traballadoras autónomas, e dada a proximidade da citada data de agosto de 2015, constátase a urxente necesidade de pór en marcha a medida que se propón.

Por último, a importancia dos danos ocasionados pola seca na campaña da oliva de 2014 nas comunidades autónomas de Andalucía e Extremadura dificulta gravemente, pola súa incidencia na perda de xornadas de traballo, a consecución do número mínimo de xornadas reais cotizadas precisas para acceder ao subsidio por desemprego establecido no Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, polo que se regula o subsidio por desemprego en favor dos traballadores eventuais incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social, e no artigo terceiro da Lei 45/2002, do 12 de decembro, de medidas urxentes para a reforma do sistema de protección por desemprego e mellora da ocupabilidade, así como á renda agraria regulada polo Real decreto 426/2003, do 11 de abril, polo que se regula a renda agraria para os traballadores eventuais incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social residentes nas comunidades autónomas de Andalucía e Extremadura.

Dada a incidencia na redución de produción, considerando que o oliveiral é o principal sector de actividade agrícola nestas rexións e tendo en conta os estudos de mobilidade de traballadores que se desprazan a traballar a provincias limítrofes, cómpre arbitrar os mecanismos necesarios para facilitar, con carácter urxente, excepcional e transitorio, o cumprimento dos requisitos exixidos aos traballadores eventuais agrarios das provincias onde se produciu un descenso de produción, seguindo os precedentes de ocasións anteriores, en que ante circunstancias similares se aprobou, mediante os reais decretos lei 10/2005, do 20 de xuño; 2/2010, do 19 de marzo, e 1/2013, do 25 de xaneiro, a redución do número mínimo de xornadas realizadas para acceder ás prestacións sinaladas.

A tal finalidade responde a medida recollida no artigo 10, mediante a cal se sitúa en 20 o número de xornadas reais cotizadas exixidas aos traballadores eventuais agrarios das provincias afectadas para poder ser beneficiarios do subsidio por desemprego ou da renda agraria antes indicados.

Esta medida será de aplicación aos traballadores que presentasen as solicitudes correspondente entre o 1 de setembro de 2014 e a entrada en vigor deste real decreto lei.

Finalmente, polo que se refire ao artigo 11 deste real decreto lei, debe indicarse que, transcorrido un prazo razoable desde a adopción do Real decreto lei 3/2013, do 22 de febreiro, en materia de taxas polo exercicio da potestade xurisdiccional, se puido constatar que resulta inaprazable atender a situación económica desfavorable dun importante número de cidadáns que, non sendo beneficiarios do dereito de asistencia xurídica gratuíta, debe ser obxecto de atención en canto ao impacto que sobre eles está tendo o sistema de taxas polo exercicio da potestade xurisdiccional.

Neste sentido, a conexión entre a situación de necesidade exposta e as medidas que se adoptan neste real decreto lei é clara, pois as modificacións que se introducen implican un efecto favorable inmediato dado que a entrada en vigor desta norma suporá a exención do pagamento da taxa por parte das persoas físicas.

Por outra parte, a utilización do real decreto lei para proceder á reforma da Lei 10/2012, do 20 de novembro, pola que se regulan determinadas taxas no ámbito da Administración de xustiza e do Instituto Nacional de Toxicoloxía e Ciencias Forenses, respecta a doutrina constitucional en canto ao presuposto habilitante da extraordinaria e urxente necesidade, como necesidade relativa a un obxectivo gobernamental que require dunha acción normativa nun prazo máis breve que o requirido polo procedemento lexislativo ordinario ou polo de urxencia. Neste sentido, a necesidade de acudir a unha disposición legal excepcional non só resulta xustificada polas razóns antes expostas, senón que tamén se pode vincular, e así se ten feito en ocasións, a medidas incentivadoras da economía ou de estimulación dos mercados que permitan levar a cabo obxectivos gobernamentais de política económica xeral.

A utilización do real decreto lei responde, por tanto, á urxencia detectada, outorgando inmediatez á consecución dun dobre obxectivo: poñer fin a unha situación que xerara un enorme rexeitamento social e, ao tempo, eliminar un elemento de retraemento no acceso aos tribunais nun contexto de previsible aumento de movementos económicos entre os distintos operadores xurídicos.

En efecto, resulta previsible que moitos sexan os asuntos cuxa xudicialización decida posporse a un momento posterior á aprobación da norma con rango legal, de tramitarse esta polo procedemento ordinario ou de urxencia, e se produza nese momento unha entrada masiva de causas nos xulgados e tribunais. Neste sentido, a utilización dun vehículo normativo máis áxil temporalmente como é o real decreto lei permitirá minimizar este efecto colateral que na actividade dos órganos xudiciais pode producir a reforma.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta dos ministros de Economía e Competitividade, de Xustiza, de Emprego e Seguridade Social e de Facenda e Administracións Públicas, logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 27 de febreiro de 2015,

DISPOÑO:

TÍTULO I

Medidas urxentes para a redución da carga financeira

Artigo 1. *Modificación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.*

A Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, modifícase nos seguintes termos:

Primeiro. *Modificacións en materia de segunda oportunidade.*

Un. Modifícase a redacción do punto 2 do artigo 178 nos seguintes termos:

«2. Fóra dos supostos previstos no artigo seguinte, nos casos de conclusión do concurso por liquidación ou insuficiencia de masa activa, o debedor persoa natural quedará responsable do pagamento dos créditos restantes. Os acredores poderán iniciar execucións singulares, mentres non se acorde a reapertura do

concurso ou non se declare novo concurso. Para tales execucións, a inclusión do seu crédito na lista definitiva de acredores equipárase a unha sentenza de condena firme.»

Dous. Engádesse un novo artigo 178 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 178 bis. *Beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito.*

1. O debedor persoa natural poderá obter o beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito nos termos establecidos neste artigo, unha vez concluído o concurso por liquidación ou por insuficiencia da masa activa.

2. O debedor deberá presentar a súa solicitude de exoneración do pasivo insatisfeito ante o xuíz do concurso dentro do prazo de audiencia que se lle conferise, de conformidade co establecido no artigo 152.3.

3. Só se admitirá a solicitude de exoneración de pasivo insatisfeito aos debedores de boa fe. Entenderase que concorre boa fe no debedor sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

1.º Que o concurso non fose declarado culpable.

2.º Que o debedor non fose nin condenado en sentenza firme por delitos contra o patrimonio, contra a orde socioeconómica, falsidade documental, contra a Facenda pública e a Seguridade Social ou contra os dereitos dos traballadores nos 10 anos anteriores á declaración de concurso. De existir un proceso penal pendente, o xuíz do concurso deberá suspender a súa decisión respecto á exoneración do pasivo até que exista sentenza penal firme.

3.º Que, reunindo os requisitos establecidos no artigo 231, celebrese ou, ao menos, intentase celebrar un acordo extraxudicial de pagamentos.

4.º Que satisfíxese na súa integridade os créditos contra a masa e os créditos concursais privilexiados e, se non intentase un acordo extraxudicial de pagamentos previo, ao menos o 25 por cento do importe dos créditos concursais ordinarios.

5.º Que, alternativamente ao número anterior:

i) Acepte someterse ao plan de pagamentos previsto no punto 6.

ii) Non incumprise as obrigacións de colaboración establecidas no artigo 42.

iii) Non obtívese este beneficio dentro dos dez últimos anos.

iv) Non rexeitase dentro dos catro anos anteriores á declaración de concurso unha oferta de emprego adecuada á súa capacidade.

v) Acepte de forma expresa, na solicitude de exoneración de pasivo insatisfeito, que a obtención deste beneficio se fará constar na sección especial do Rexistro Público Concursal con posibilidade de acceso público, por un prazo de cinco anos.

4. O secretario xudicial dará traslado da solicitude do debedor á Administración concursal e aos acredores comparecidos por un prazo de cinco días para que aleguen canto coiden oportuno en relación coa concesión do beneficio.

Se a Administración concursal e os acredores comparecidos mostran a súa conformidade coa petición do debedor ou non se opoñen a ela, o xuíz do concurso concederá, con carácter provisional, o beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito na resolución e declarará a conclusión do concurso por fin da fase de liquidación.

A oposición só se poderá fundar na inobservancia dalgún ou algúns dos requisitos do punto 3 e daráselle o trámite do incidente concursal. Non se poderá ditar auto de conclusión do concurso até que gane firmeza a resolución que se dite no incidente que recoñeza ou denegue o beneficio.

5. O beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito concedido aos debedores previstos no ordinal 5.º do punto 3 estenderase á parte insatisfeita dos seguintes créditos:

1.º Os créditos ordinarios e subordinados pendentes na data de conclusión do concurso, aínda que non fosen comunicados, e exceptuando os créditos de dereito público e por alimentos.

2.º Respecto aos créditos enumerados no artigo 90.1, a parte deles que non se puidese satisfacer coa execución da garantía quedará exonerada salvo que quede incluída, segundo a súa natureza, nalgunha categoría distinta á de crédito ordinario ou subordinado.

Os acredores cuxos créditos se extinguen non poderán iniciar ningún tipo de acción dirixida fronte ao debedor para o seu cobramento.

Quedan a salvo os dereitos dos acredores fronte aos obrigados solidariamente co concursado e fronte aos seus fiadores ou avalistas, que non poderán invocar o beneficio de exoneración do pasivo insatisfeito obtido polo concursado.

Se o concursado está casado en réxime de gananciais ou outro de comunidade e non se procedeu á liquidación do réxime económico conxugal, o beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito estenderase ao cónxuxe do concursado, aínda que non fose declarado o seu propio concurso, respecto das débedas anteriores á declaración de concurso das cales deba responder o patrimonio común.

6. As débedas que non queden exoneradas conforme o disposto no punto anterior deberán ser satisfeitas polo concursado dentro dos cinco anos seguintes á conclusión do concurso, salvo que teñan un vencemento posterior. Durante os cinco anos seguintes á conclusión do concurso as débedas pendentes non poderán devindicar xuro.

Para tal efecto, o debedor deberá presentar unha proposta de plan de pagamentos que, oídas as partes por prazo de 10 días, será aprobada polo xuíz nos termos en que fose presentada ou coas modificacións que considere oportunas.

Respecto aos créditos de dereito público, a tramitación das solicitudes de aprazamento ou fraccionamento rexerese polo disposto na súa normativa específica.

7. Calquera acredor concursal estará lexitimado para solicitar do xuíz do concurso a revogación do beneficio de exoneración do pasivo insatisfeito cando o debedor, durante os cinco anos seguintes á súa concesión:

- a) Incorra nalgunha das circunstancias que, conforme o establecido no punto 3, impida a concesión do beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito.
- b) De ser o caso, incumpra a obrigación de pagamento das débedas non exoneradas conforme o disposto no plan de pagamentos.
- c) Mellore substancialmente a situación económica do debedor de maneira que poida pagar todas as débedas pendentes sen detrimento das súas obrigacións de alimentos, ou
- d) Se constate a existencia de ingresos, bens ou dereitos ocultados.

A solicitude tramitarase conforme o establecido na Lei de axuízamento civil para o xuízo verbal. En caso de que o xuíz acorde a revogación do beneficio, os acredores recuperan a plenitude das súas accións fronte ao debedor para facer efectivos os créditos non satisfeitos á conclusión do concurso.

8. Transcorrido o prazo previsto no punto anterior sen que se revogase o beneficio, o xuíz do concurso, por petición do debedor concursado, ditará auto en que recoñeza, con carácter definitivo, a exoneración do pasivo insatisfeito no concurso.

Tamén poderá, atendendo ás circunstancias do caso e logo de audiencia dos acredores, declarar a exoneración definitiva do pasivo insatisfeito do debedor que non cumprise na súa integridade o plan de pagamentos pero destinase ao seu cumprimento, ao menos, a metade dos ingresos percibidos durante o dito prazo que non tivesen a consideración de inembargables.

Para os efectos deste artigo, enténdese por ingresos inembargables os previstos no artigo 1 do Real decreto lei 8/2011, do 1 de xullo, de medidas de apoio aos debedores hipotecarios, de control do gasto público e cancelación de débedas con empresas e autónomos contraídas polas entidades locais, de fomento da actividade empresarial e impulso da rehabilitación e de simplificación administrativa.

Contra esa resolución, que se publicará no Rexistro Público Concursal, non caberá ningún recurso.»

Tres. Modifícanse os puntos 3 e 4 do artigo 176 bis, que quedan redactados nos seguintes termos:

«3. Unha vez distribuída a masa activa, a administración concursal presentará ao xuíz do concurso un informe xustificativo que afirmará e razoará inescusablemente que o concurso non será cualificado como culpable e que non existen accións viables de reintegración da masa activa nin de responsabilidade de terceiros pendentes de seren exercidas ou ben que o que se poida obter das correspondentes accións non sería suficiente para o pagamento dos créditos contra a masa. Non impedirá a declaración de insuficiencia de masa activa que o debedor manteña a propiedade de bens legalmente inembargables ou desprovistos de valor de mercado ou cuxo custo de realización sería manifestamente desproporcionado respecto do seu previsible valor venal.

O informe porase de manifesto na oficina xudicial durante quince días para todas as partes comparecidas.

A conclusión por insuficiencia de masa acordarase mediante auto. Se no prazo de audiencia concedido ás partes se formula oposición á conclusión do concurso, daráselle a tramitación do incidente concursal. Durante este prazo, o debedor persoa natural poderá solicitar a exoneración do pasivo insatisfeito. A tramitación desa solicitude, os requisitos para beneficiarse da exoneración e os seus efectos rexeranse polo disposto no artigo 178 bis.

4. Tamén se poderá acordar a conclusión por insuficiencia de masa no mesmo auto de declaración de concurso cando o xuíz aprecie de maneira evidente que o patrimonio do concursado non será presumiblemente suficiente para a satisfacción dos previsibles créditos contra a masa do procedemento nin é previsible o exercicio de acción de reintegración, de impugnación ou de responsabilidade de terceiros.

Se o concursado é persoa natural, o xuíz designará un administrador concursal que deberá liquidar os bens existentes e pagar os créditos contra a masa seguindo a orde do punto 2. Unha vez concluída a liquidación, o debedor poderá solicitar a exoneración do pasivo insatisfeito ante o xuíz do concurso. A tramitación da solicitude, os requisitos para beneficiarse da exoneración e os seus efectos rexeranse polo disposto no artigo 178 bis.

Contra este auto poderase interpor recurso de apelación.»

Segundo. *Modificacións en materia de acordo extraxudicial de pagamentos.*

Un. Modifícase o artigo 231, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 231. *Presupostos.*

1. O debedor persoa natural que se encontre en situación de insolvencia consonte o disposto no artigo 2 desta lei, ou que prevexa que non poderá cumprir regularmente coas súas obrigacións, poderá iniciar un procedemento para alcanzar un acordo extraxudicial de pagamentos cos seus acredores, sempre que a estimación inicial do pasivo non supere os cinco millóns de euros. No caso de debedor persoa natural empresario, deberase achegar o correspondente balance.

Para os efectos deste título consideraranse empresarios persoas naturais non soamente aqueles que teñan tal condición de acordo coa lexislación mercantil, senón aqueles que exerzan actividades profesionais ou teñan aquela consideración

para os efectos da lexislación da Seguridade Social, así como os traballadores autónomos.

2. Tamén poderá instar o mesmo acordo calquera persoa xurídica, sexa ou non sociedade de capital, que cumpra as seguintes condicións:

- a) Que se encontre en estado de insolvencia.
- b) Que, en caso de ser declarada en concurso, ese concurso non debería presentar especial complexidade nos termos previstos no artigo 190 desta lei.
- c) Que dispoña de activos suficientes para satisfacer os gastos propios do acordo.

3. Non poderán formular solicitude para alcanzar un acordo extraxudicial de pagamentos:

1.º Aqueles que fosen condenados en sentenza firme por delito contra o patrimonio, contra a orde socioeconómica, de falsidade documental, contra a Facenda pública, a Seguridade Social ou contra os dereitos dos traballadores nos 10 anos anteriores á declaración de concurso.

2.º As persoas que, dentro dos cinco últimos anos, alcanzasen un acordo extraxudicial de pagamentos cos acredores, obtivesen a homologación xudicial dun acordo de refinanciamento ou fosen declaradas en concurso de acredores.

O cómputo dese prazo comezará a contar, respectivamente, desde a publicación no Rexistro Público Concursal da aceptación do acordo extraxudicial de pagamentos, da resolución xudicial que homologue o acordo de refinanciamento ou do auto que declare a conclusión do concurso.

4. Non poderán acceder ao acordo extraxudicial de pagamentos aqueles que se encontren negociando cos seus acredores un acordo de refinanciamento ou cuxa solicitude de concurso fose admitida a trámite.

5. Os créditos con garantía real veranse afectados polo acordo extraxudicial conforme o disposto polos artigos 238 e 238 bis.

Os créditos de dereito público non poderán, en ningún caso, verse afectados polo acordo extraxudicial, aínda que gocen de garantía real.

Non poderán acudir ao procedemento previsto neste título as entidades aseguradoras e reaseguradoras.»

Dous. Modifícanse os puntos 2 e 3 do artigo 232, que quedan redactados nos seguintes termos:

«2. A solicitude farase mediante formulario normalizado subscrito polo debedor e incluírá un inventario co efectivo e os activos líquidos de que dispón, os bens e dereitos de que sexa titular e os ingresos regulares previstos. Xuntarásele tamén unha lista de acredores, especificando a súa identidade, domicilio e enderezo electrónico, con expresión da contía e vencemento dos respectivos créditos, en que se incluírá unha relación dos contratos vixentes e unha relación de gastos mensuais previstos. O disposto no artigo 164.2.2.º será de aplicación, en caso de concurso consecutivo, á solicitude de acordo extraxudicial de pagamentos.

O contido dos formularios normalizados de solicitude, de inventario e de lista de acredores determinarase mediante orde do Ministerio de Xustiza.

Esta lista de acredores tamén comprenderá os titulares de préstamos ou créditos con garantía real ou de dereito público sen prexuízo de que poidan non verse afectados polo acordo. Para a valoración dos préstamos ou créditos con garantía real aplicarase o disposto no artigo 94.5.

Se o debedor é persoa casada, salvo que se encontre en réxime de separación de bens, indicará a identidade do cónxuxe, con expresión do réxime económico do matrimonio, e se está legalmente obrigado a levar a contabilidade xuntará, así mesmo, as contas anuais correspondentes aos tres últimos exercicios.

Cando os cónxuxes sexan propietarios da vivenda familiar e se poida ver afectada polo acordo extraxudicial de pagamentos, a solicitude de acordo extraxudicial deberana realizar necesariamente ambos os cónxuxes, ou un co consentimento do outro.

3. En caso de que os debedores sexan empresarios ou entidades inscrites, solicitarase a designación do mediador ao Rexistrador Mercantil correspondente ao domicilio do debedor mediante instancia que poderá ser cursada telematicamente, o cal procederá á apertura da folla correspondente, en caso de non figurar inscrito. Nos demais casos, solicitaráselle a designación ao notario do domicilio do debedor.

No caso de persoas xurídicas ou de persoa natural empresario, a solicitude tamén se poderá dirixir ás cámaras oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación, cando asumisen funcións de mediación de conformidade coa súa normativa específica, e á Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación de España.

O receptor da solicitude comprobará o cumprimento dos requisitos previstos no artigo 231, os datos e a documentación achegados polo debedor. Se considera que a solicitude ou a documentación anexa presentan algún defecto ou que esta é insuficiente para acreditar o cumprimento dos requisitos legais para iniciar un acordo extraxudicial de pagamentos, sinalará ao solicitante un único prazo de emenda, que non poderá exceder os cinco días. A solicitude non se admitirá cando o debedor non xustifique o cumprimento dos requisitos legalmente exixidos para solicitar a iniciación do acordo extraxudicial. Poderase presentar unha nova solicitude cando concorran ou se poida acreditar a concorrencia de tales requisitos.»

Tres. Modifícanse os puntos 1, 2 e 3 do artigo 233, que quedan redactados nos seguintes termos:

«1. O nomeamento de mediador concursal deberá recaer na persoa natural ou xurídica á cal de forma secuencial corresponda de entre as que figuren na lista oficial que se publicará no portal correspondente do “Boletín Oficial del Estado”, a cal será subministrada polo Rexistro de Mediadores e Institucións de Mediación do Ministerio de Xustiza. O mediador concursal deberá reunir a condición de mediador de acordo coa Lei 5/2012, do 6 de xullo, de mediación en asuntos civís e mercantís, e, para actuar como administrador concursal, as condicións previstas no artigo 27.

Determinaranse regulamentariamente as regras para o cálculo da retribución do mediador concursal, que se deberá fixar na súa acta de nomeamento. En todo caso, a retribución que se percibirá dependerá do tipo de debedor, do seu pasivo e activo e do éxito alcanzado na mediación. En todo o non previsto nesta lei en canto ao mediador concursal, observarase o disposto en materia de nomeamento de expertos independentes.

2. Ao aceptar o nomeamento, o mediador concursal deberá facilitar ao rexistrador mercantil ou notario, se foi nomeado por estes, un enderezo electrónico que cumpra coas condicións establecidas no artigo 29.6 desta lei, en que os acredores poderán realizar calquera comunicación ou notificación.

3. O rexistrador ou o notario procederá ao nomeamento de mediador concursal. Cando a solicitude se dirixise a unha cámara oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación ou á Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación de España, a propia cámara asumirá as funcións de mediación conforme o disposto a Lei 4/2014, do 1 de abril, básica das cámaras oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación, e designará unha comisión encargada de mediación, en cuxo seo deberá figurar, ao menos, un mediador concursal. Unha vez que o mediador concursal acepte o cargo, o rexistrador mercantil, o notario ou a cámara oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación dará conta do feito mediante certificación ou copia remitidas aos rexistros públicos de bens competentes para a súa constancia por anotación

preventiva na correspondente folla rexistral, así como ao Rexistro Civil e aos demais rexistros públicos que corresponda, comunicará de oficio a apertura de negociacións ao xuíz competente para a declaración de concurso e ordenará a súa publicación no Rexistro Público Concursal.»

Catro. Elimínase o punto 4 e modifícanse os puntos 1 e 2 do artigo 234, que quedan redactados nos seguintes termos:

«1. Nos dez días seguintes á aceptación do cargo, o mediador concursal comprobará os datos e a documentación achegados polo debedor e poderalle requirir o seu complemento ou emenda ou instalo a corrixir os erros que poida haber.

Nese mesmo prazo, comprobará a existencia e a contía dos créditos e convocará o debedor e os acredores que figuren na lista presentada polo debedor ou de cuxa existencia teña coñecemento por calquera outro medio a unha reunión que se celebrará dentro dos dous meses seguintes á aceptación, na localidade onde o debedor teña o seu domicilio. Excluíranse da convocatoria, en todo caso, os acredores de dereito público.

2. A convocatoria da reunión entre o debedor e os acredores realizarase por conduto notarial ou por calquera medio de comunicación, individual e escrita, que asegure a recepción.

Se consta o enderezo electrónico dos acredores por telo achegado o debedor ou por o teren facilitado aqueles ao mediador concursal nos termos que se indican no punto c) do artigo 235.2, a comunicación deberá realizarse ao citado enderezo electrónico.»

Cinco. Modifícase o artigo 235, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 235. *Efectos da iniciación do expediente.*

1. Unha vez solicitada a apertura do expediente, o debedor poderá continuar coa súa actividade laboral, empresarial ou profesional. Desde a presentación da solicitude, o debedor absterase de realizar calquera acto de administración e disposición que exceda os actos ou operacións propias do xiro ou tráfico da súa actividade.

2. Desde a comunicación da apertura das negociacións ao xulgado competente para a declaración do concurso, os acredores que se poidan ver afectados polo posible acordo extraxudicial de pagamentos:

a) Non poderán iniciar nin continuar ningunha execución xudicial ou extraxudicial sobre o patrimonio do debedor mentres se negocia o acordo extraxudicial até un prazo máximo de tres meses. Exceptúanse os acredores de créditos con garantía real que non recaia sobre bens ou dereitos que resulten necesarios para a continuidade da actividade profesional ou empresarial do debedor nin sobre a súa vivenda habitual. Cando a garantía recaia sobre os bens citados no inciso anterior, os acredores poderán exercer a acción real que lles corresponda fronte aos bens e dereitos sobre os cales recaia a súa garantía sen prexuízo de que, unha vez iniciado o procedemento, quede paralizado mentres non transcorresen os prazos previstos neste punto.

Practicada a correspondente anotación da apertura do procedemento nos rexistros públicos de bens, non se poderán anotar respecto dos bens do debedor instante embargos ou secuestros posteriores á presentación da solicitude do nomeamento de mediador concursal, salvo os que poidan corresponder no curso de procedementos seguidos polos acredores de dereito público.

b) Deberanse abster de realizar ningún acto dirixido a mellorar a situación en que se encontren respecto do debedor común.

c) Poderán facilitar ao mediador concursal un enderezo electrónico para que este lles practique cantas comunicacións sexan necesarias ou convenientes. As que se remitan ao enderezo facilitado producirán plenos efectos.

3. Durante o prazo de negociación do acordo extraxudicial de pagamentos e respecto aos créditos que se poidan ver afectados por el, suspenderase a devindicación de xuros de conformidade co disposto polo artigo 59.

4. O acredor que dispoña de garantía persoal para a satisfacción do crédito poderá exercela sempre que o crédito contra o debedor vencese. Na execución da garantía, os garantes non poderán invocar a solicitude do debedor en prexuízo do executante.

5. O debedor que se encontrase negociando un acordo extraxudicial non poderá ser declarado en concurso mentres non transcorra o prazo previsto no artigo 5 bis.5.»

Seis. Modifícase o artigo 236, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 236. *Proposta de acordo extraxudicial de pagamentos.*

1. Tan pronto como sexa posible, e en calquera caso cunha antelación mínima de vinte días naturais á data prevista para a celebración da reunión, o mediador concursal remitirá aos acredores, co consentimento do debedor, unha proposta de acordo extraxudicial de pagamentos sobre os créditos pendentes de pagamento na data da solicitude. A proposta poderá conter calquera das seguintes medidas:

- a) Esperas por un prazo non superior a dez anos.
- b) Quitacións.
- c) Cesión de bens ou dereitos aos acredores en pagamento ou para pagamento de totalidade ou parte dos seus créditos.
- d) A conversión de débeda en accións ou participacións da sociedade debedora. Neste caso observarase disposto no punto 3.ii) 3.º da disposición adicional cuarta.
- e) A conversión de débeda en préstamos participativos por un prazo non superior a dez anos, en obrigacións convertibles ou préstamos subordinados, en préstamos con xuros capitalizables ou en calquera outro instrumento financeiro de rango, vencemento ou características distintas da débeda orixinal.

Só se poderá incluír a cesión en pagamento de bens ou dereitos aos acredores sempre que os bens ou dereitos cedidos non resulten necesarios para a continuación da actividade profesional ou empresarial e que o seu valor razoable, calculado conforme o disposto no artigo 94.2, sexa igual ou inferior ao crédito que se extingue. Se é superior, a diferenza deberase integrar no patrimonio do debedor. Se se trata de bens afectos a garantía, será de aplicación o disposto polo artigo 155.4.

En ningún caso a proposta poderá consistir na liquidación global do patrimonio do debedor para satisfacción das súas débedas nin poderá alterar a orde de prelación de créditos legalmente establecido, salvo que os acredores postergados consintan expresamente.

2. A proposta incluírá un plan de pagamentos con detalle dos recursos previstos para o seu cumprimento e dun plan de viabilidade e conterá unha proposta de cumprimento regular das novas obrigacións, incluíndo, de ser o caso, a fixación dunha cantidade en concepto de alimentos para o debedor e a súa familia, e dun plan de continuación da actividade profesional ou empresarial que desenvolvese. Tamén se incluírá copia do acordo ou solicitude de aprazamento dos créditos de dereito público ou, ao menos, das súas datas de pagamento, se non se van satisfacer nos seus prazos de vencemento.

3. Dentro dos dez días naturais posteriores ao envío da proposta de acordo polo mediador concursal aos acredores, estes poderán presentar propostas alternativas ou propostas de modificación. Transcorrido o prazo citado, o mediador concursal remitirá aos acredores o plan de pagamentos e viabilidade final aceptado polo debedor.

4. O mediador concursal deberá solicitar de inmediato a declaración de concurso de acredores se, antes de transcorrido o prazo mencionado no punto 3 deste artigo, deciden non continuar coas negociacións os acredores que representen, polo menos, a maioría do pasivo que se poida ver afectada polo acordo e o debedor se encontra en situación de insolvencia actual ou inminente.»

Sete. Modifícase o artigo 238, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 238. *O acordo extraxudicial de pagamentos*

1. Para que o acordo extraxudicial de pagamentos se considere aceptado, serán necesarias as seguintes maiorías, calculadas sobre a totalidade do pasivo que poida resultar afectado polo acordo:

a) Se votou ao seu favor o 60 por cento do pasivo que se puidese ver afectado polo acordo extraxudicial de pagamentos, os acredores cuxos créditos non gocen de garantía real ou pola parte dos créditos que exceda o valor da garantía real quedarán sometidos ás esperas, xa sexan de principal, de xuros ou de calquera outra cantidade debida, cun prazo non superior a cinco anos, a quitacións non superiores ao 25 por cento do importe dos créditos, ou á conversión de débeda en préstamos participativos durante o mesmo prazo.

b) Se votou ao seu favor o 75 por cento do pasivo que se puidese ver afectado polo acordo extraxudicial de pagamentos, os acredores cuxos créditos non gocen de garantía real ou pola parte dos créditos que exceda o valor da garantía real quedarán sometidos ás esperas cun prazo de cinco anos ou máis, pero en ningún caso superior a dez, a quitacións superiores ao 25 por cento do importe dos créditos e ás demais medidas previstas no artigo 236.

2. Se a proposta é aceptada polos acredores, o acordo elevarase inmediatamente a escritura pública, que cerrará o expediente que o notario abra. Para os abertos polo rexistrador mercantil ou pola Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación, presentarase ante o Rexistro Mercantil copia da escritura para que o rexistrador poida cerrar o expediente. O notario, o rexistrador ou a Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación comunicarán o peche do expediente ao xulgado que tivese que tramitar o concurso. Igualmente, darase conta do feito por certificación ou copia remitidas aos rexistros públicos de bens competentes para a cancelación das anotacións practicadas. Así mesmo, publicará a existencia do acordo no Rexistro Público Concursal por medio dun anuncio que conterá os datos que identifiquen o debedor, incluíndo o seu número de identificación fiscal, o rexistrador ou notario competente ou a Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación, o número de expediente de nomeamento do mediador, o nome do mediador concursal, incluíndo o seu número de identificación fiscal, e a indicación de que o expediente está á disposición dos acredores interesados no Rexistro Mercantil, notaría ou Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación correspondente para a publicidade do seu contido.

3. Se a proposta non é aceptada e o debedor continúa incurso en insolvencia, o mediador concursal solicitará inmediatamente do xuíz competente a declaración de concurso, que o xuíz acordará tamén de forma inmediata. De ser o caso, instará tamén do xuíz a conclusión do concurso por insuficiencia de masa activa nos termos previstos no artigo 176 bis desta lei.

4. Os acordos extraxudiciais de pagamentos adoptados polas maiorías e cos requisitos descritos neste título non poderán ser obxecto de rescisión concursal nun eventual concurso de acredores posterior.»

Oito. Introdúcese un artigo 238 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 238 bis. *Extensión subxectiva.*

1. O contido do acordo extraxudicial vinculará o debedor e os acredores descritos no punto 1 do artigo precedente.

2. Os acredores con garantía real, pola parte do seu crédito que non exceda o valor da garantía, unicamente quedarán vinculados polo acordo se votasen ao seu favor.

3. Non obstante, os acredores con garantía real que non aceptasen o acordo, pola parte dos seus créditos que non excedan o valor da garantía, quedarán vinculados ás medidas previstas nas letras a) e b) do punto 1 do artigo anterior, sempre que estas fosen acordadas, co alcance que se conveña, polas seguintes maiorías, calculadas en función da proporción do valor das garantías aceptantes sobre o valor total das garantías outorgadas:

a) Do 65 por cento, cando se trate das medidas previstas no punto 1 a) do artigo anterior.

b) Do 80 por cento, cando se trate das medidas previstas no punto 1 b) do artigo anterior.»

Novo. Modifícanse os puntos 2 e 4 do artigo 239, que quedan redactados nos seguintes termos:

«2. A impugnación non suspenderá a execución do acordo e só se poderá fundar na falta de concurrencia das maiorías exixidas para a adopción do acordo tendo en conta, de ser o caso, os acredores que, debendo concorrer, non fosen convocados, na superación dos límites establecidos polo artigo 236.1 ou na desproporción das medidas acordadas.»

«4. A sentenza de anulación do acordo publicarase no Rexistro Público Concursal.»

Dez. Modifícase o artigo 240, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 240. *Efectos do acordo sobre os acredores.*

1. Ningún acredor afectado polo acordo poderá iniciar ou continuar execucións contra o debedor por débedas anteriores á comunicación da apertura do expediente. O debedor poderá solicitar a cancelación dos correspondentes embargos do xuíz que os ordenase.

2. Por virtude do acordo extraxudicial, os créditos quedarán aprazados, remitidos ou extinguidos conforme o pactado.

3. Os acredores que non aceptasen ou que mostrasen a súa desconformidade co acordo extraxudicial de pagamentos e resultasen afectados por el manterán os seus dereitos fronte aos obrigados solidariamente co debedor e fronte aos seus fiadores ou avalistas, que non poderán invocar a aprobación do acordo extraxudicial en prexuízo daqueles.

4. Respecto dos acredores que subscribisen o acordo extraxudicial, o mantemento dos seus dereitos fronte aos demais obrigados, fiadores ou avalistas, dependerá do que se acordase na respectiva relación xurídica.»

Once. Modifícase o punto 2 do artigo 241, que queda redactado nos seguintes termos:

«2. Se o acordo extraxudicial de pagamentos fose integramente cumprido, o mediador concursal farao constar en acta notarial que se publicará no Rexistro Público Concursal.»

Doce. Modifícase o artigo 242, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 242. *Especialidades do concurso consecutivo.*

1. Terá a consideración de concurso consecutivo o que se declare por solicitude do mediador concursal, do debedor ou dos acredores pola imposibilidade de alcanzar un acordo extraxudicial de pagamentos ou polo seu incumprimento.

Igualmente terá a consideración de concurso consecutivo o que sexa consecuencia da anulación do acordo extraxudicial alcanzado.

2. O concurso consecutivo rexerese polo disposto para o procedemento abreviado coas seguintes especialidades:

1.ª Se a solicitude de concurso a formula o debedor ou o mediador concursal, deberáselle xuntar unha proposta anticipada de convenio ou un plan de liquidación que se rexerán, respectivamente, polo disposto nos capítulos I e II do título V.

Á solicitude formulada polo mediador concursal xuntaránselle, ademais, os seguintes documentos:

a) O informe a que se refire o artigo 75, ao que se lle dará a publicidade prevista no artigo 95, unha vez transcorrido o prazo de comunicación de créditos e logo da incorporación das correccións que sexan necesarias.

b) En caso de concurso de persoa natural deberá, así mesmo, pronunciarse sobre a concorrencia dos requisitos establecidos legalmente para o beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito nos termos previstos no artigo 178 bis ou, en caso de que proceda, sobre a apertura da sección de cualificación.

Se o cargo de administrador concursal recae en persoa distinta do mediador concursal ou a solicitude de concurso a presentou o debedor ou un acredor, o informe do artigo 75 deberá presentarse nos dez días seguintes ao transcurso do prazo de comunicación de créditos.

Se o concurso se iniciou por solicitude dos acredores, o debedor poderá presentar unha proposta anticipada de convenio ou un plan de liquidación dentro dos quince días seguintes á declaración de concurso.

2.ª Salvo xusta causa, o xuíz designará administrador do concurso o mediador concursal no auto de declaración de concurso, quen non poderá percibir por este concepto máis retribución que a que lle fose fixada no expediente de mediación extraxudicial. No concurso consecutivo deixará de rexer o principio de confidencialidade para o mediador concursal que continúe coas funcións de administrador concursal.

O nomeamento de administrador, sexa ou non designado o mediador concursal, efectuarao o xuíz no auto de declaración de concurso.

3.ª Terán tamén a consideración de créditos contra a masa os gastos do expediente extraxudicial e os demais créditos que, conforme o artigo 84, teñan tal consideración e se xerasen durante a tramitación do expediente extraxudicial, que non fosen satisfeitos.

4.ª O prazo de dous anos para a determinación dos actos rescindibles contarase desde a data da solicitude do debedor ao rexistrador mercantil, notario ou cámaras oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación.

5.ª Non necesitarán solicitar recoñecemento os titulares de créditos que asinasen o acordo extraxudicial.

6.ª Os acredores poderán impugnar no prazo establecido no artigo 96 o informe da administración concursal. A impugnación tramitarase consonte o establecido no artigo 191.4.

7.ª Se se admitise a trámite a proposta anticipada de convenio, seguirase a tramitación prevista no artigo 191 bis.

8.ª Se o debedor ou o mediador solicitaron a liquidación, e nos casos de inadmisión a trámite, falta de presentación, falta de aprobación ou incumprimento da proposta anticipada de convenio, abrírase necesaria e simultaneamente a fase de liquidación, que se rexerá polo disposto no título V. Se non o fixo debedor, o administrador concursal presentará un plan de liquidación no prazo improrrogable de dez días desde a apertura da fase de liquidación.

O concursado e os acredores, dentro do prazo de alegacións ao plan de liquidación, poderán formular tamén observacións sobre a concurrencia dos requisitos exixidos para acordar o beneficio da exoneración do pasivo insatisfeito do concursado persoa natural. Os acredores tamén poderán solicitar, mediante escrito razoado, a apertura da sección de cualificación.

9.ª No caso de debedor persoa natural, se o concurso se cualifica como fortuíto, o xuíz no auto de conclusión de concurso declarará a exoneración do pasivo insatisfeito na liquidación, sempre que se cumpran os requisitos e cos efectos do artigo 178 bis.»

Trece. Engádesse un artigo 242 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 242 bis. *Especialidades do acordo extraxudicial de pagamentos de persoas naturais non empresarios.*

1. O acordo extraxudicial de pagamentos de persoas naturais non empresarios rexeráse polo disposto neste título coas seguintes especialidades:

1.º A solicitude deberá presentarse ante o notario do domicilio do debedor

2.º O notario, unha vez constatada a suficiencia da documentación achegada e a procedencia da negociación do acordo extraxudicial de pagamentos deberá, de oficio, comunicar a apertura das negociacións ao xulgado competente para a declaración do concurso.

3.º O notario impulsará as negociacións entre o debedor e os seus acredores, salvo que designase, de o coidar conveniente, un mediador concursal. O nomeamento do mediador concursal deberase realizar nos cinco días seguintes á recepción polo notario da solicitude do debedor, e o mediador deberá aceptar o cargo nun prazo de cinco días.

4.º As actuacións notariais ou rexistras descritas no artigo 233 non devindicarán ningunha retribución arancelaria.

5.º O prazo para a comprobación da existencia e contía dos créditos e para realizar a convocatoria da reunión entre debedor e acredores será de quince días desde a notificación ao notario da solicitude ou de dez días desde a aceptación do cargo polo mediador, se se designou mediador. A reunión deberá celebrarse nun prazo de trinta días desde a súa convocatoria.

6.º A proposta de acordo remitirase cunha antelación mínima de quince días naturais á data prevista para a celebración da reunión, e os acredores poderán remitir propostas alternativas ou de modificación dentro dos dez días naturais posteriores á recepción daquel.

7.º A proposta de acordo unicamente poderá conter as medidas previstas nas letras a), b) e c) do artigo 236.1.

8.º O prazo de suspensión das execucións previsto no artigo 235 será de dous meses desde a comunicación da apertura das negociacións ao xulgado salvo que, con anterioridade, se adoptase ou rexeitase o acordo extraxudicial de pagamentos ou tivese lugar a declaración de concurso.

9.º Se ao termo do prazo de dous meses o notario ou, de ser o caso, o mediador, considera que non é posible alcanzar un acordo, instará o concurso do debedor nos dez días seguintes, e remitirá ao xuíz un informe razoado coas súas conclusións.

10.º O concurso consecutivo abrirase directamente na fase de liquidación.

2. Determinarase regulamentariamente o réxime de responsabilidade dos notarios que interveñan nos acordos extraxudiciais de pagamentos das persoas naturais non empresarios. A súa retribución será a prevista para os mediadores concursais.»

Terceiro. *Outras modificacións.*

Un. Modifícase o ordinal 5.º do artigo 92, que queda redactado nos seguintes termos:

«5.º Os créditos de que sexa titular algunha das persoas especialmente relacionadas co debedor a que se refire o artigo seguinte, excepto os comprendidos no artigo 91.1.º cando o debedor sexa persoa natural, e os créditos diferentes dos préstamos ou actos con análoga finalidade dos cales sexan titulares os socios a que se refire o artigo 93.2.1.º e 3.º que reúnan as condicións de participación no capital que alí se indican.

Exceptúanse desta regra os créditos por alimentos nacidos e vencidos antes da declaración de concurso, que terán a consideración de crédito ordinario.»

Dous. Modifícase o ordinal 2.º do artigo 93.2, que queda redactado nos seguintes termos:

«2.º Os administradores, de dereito ou de feito, os liquidadores do concursado persoa xurídica e os apoderados con poderes xerais da empresa, así como quen o fose dentro dos dous anos anteriores á declaración de concurso.

Os acredores que capitalizasen directa ou indirectamente todo ou parte dos seus créditos en cumprimento dun acordo de refinanciamento adoptado de conformidade co artigo 71 bis ou coa disposición adicional cuarta, dun acordo extraxudicial de pagamentos ou dun convenio concursal, e aínda que asumisen cargos na administración do debedor por razón da capitalización, non terán a consideración de persoas especialmente relacionadas co concursado para os efectos da cualificación dos créditos que posúan contra o debedor como consecuencia do refinanciamento que lle outorgasen en virtude do dito acordo ou convenio. Tampouco terán a consideración de administradores de feito os acredores que subscribisen un acordo de refinanciamento, convenio concursal ou acordo extraxudicial de pagamentos polas obrigacións que asuma o debedor en relación co plan de viabilidade, salvo que se probase a existencia dalgunha circunstancia que poida xustificar esta condición.»

Tres. Modifícase o punto 5 do artigo 94, que queda redactado nos seguintes termos:

«5. Para os efectos do artigo 90.3, expresarase o valor das garantías constituídas en aseguramento dos créditos que gocen de privilexio especial. Para a súa determinación deduciranse, dos nove décimos do valor razoable do ben ou dereito sobre o que estea constituída a garantía, as débedas pendentes que gocen de garantía preferente sobre o mesmo ben, sen que en ningún caso o valor da garantía poida ser inferior a cero, nin superior ao valor do crédito privilexiado nin ao valor da responsabilidade máxima hipotecaria ou pignoraticia que se pactase.

Para estes exclusivos efectos enténdese por valor razoable:

a) En caso de valores mobiliarios que coticen nun mercado secundario oficial ou noutro mercado regulado ou de instrumentos do mercado monetario, o prezo

medio ponderado ao cal fosen negociados nun ou en varios mercados regulados no último trimestre anterior á data de declaración de concurso, de conformidade coa certificación emitida pola sociedade reitora do mercado secundario oficial ou do mercado regulado de que se trate.

b) En caso de bens inmobles, o resultante de informe emitido por unha sociedade de taxación homologada e inscrita no Rexistro Especial do Banco de España.

c) En caso de bens ou dereitos distintos dos sinalados nas letras anteriores, o resultante de informe emitido por experto independente de conformidade cos principios e coas normas de valoración xeralmente recoñecidos para eses bens.

Os informes previstos nas letras b) e c) non serán necesarios cando o dito valor fose determinado, para bens inmobles, por unha sociedade de taxación homologada e inscrita no Rexistro Especial do Banco de España dentro dos doce meses anteriores á data de declaración de concurso ou, para bens distintos dos inmobles, por un experto independente, dentro dos seis meses anteriores á data de declaración do concurso. Tampouco serán necesarios cando se trate de efectivo, contas correntes, diñeiro electrónico ou imposicións a prazo fixo.

Os bens ou dereitos sobre os que estean constituídas as garantías, que estean denominados en moeda distinta ao euro, converteranse ao euro aplicando o tipo de cambio da data da valoración, entendido como o tipo de cambio medio de contado.

Se concorren novas circunstancias que poidan modificar significativamente o valor razoable dos bens, deberase presentar un novo informe de sociedade de taxación homologada e inscrita no Rexistro Especial do Banco de España ou dun experto independente, segundo proceda.

O informe previsto na letra b), cando se refira a vivendas rematadas, poderase substituír por unha valoración actualizada, sempre que entre a data da última valoración dispoñible e a data da valoración actualizada non transcorresen máis de seis anos. A valoración actualizada obterase como resultado de aplicar ao último valor de taxación dispoñible, realizado por unha sociedade de taxación homologada e inscrita no Rexistro Especial do Banco de España, a variación acumulada observada no valor razoable dos inmobles situados na mesma zona e con similares características desde a emisión da última taxación á data de valoración.

No suposto de que non se dispoña de información sobre a variación no valor razoable proporcionado por unha sociedade de taxación ou se non se considera representativa, poderase actualizar o último valor dispoñible coa variación acumulada do prezo da vivenda establecido polo Instituto Nacional de Estatística para a comunidade autónoma en que se sitúe o inmovible, diferenciando entre se é vivenda nova ou de segunda man, sempre que entre a data da última valoración dispoñible e a data da valoración actualizada non transcorresen máis de tres anos.

O custo dos informes ou valoracións será liquidado con cargo á masa e deducido da retribución da administración concursal, salvo que o acredor afectado solicite un informe de valoración contradictorio, que deberá emitirse á súa custa. Tamén se emitirá á súa custa o informe cando o acredor afectado invoque a concorrencia de circunstancias que fagan necesaria unha nova valoración.

No caso de que a garantía a favor dun mesmo acredor recaia sobre varios bens, sumarase a resultante de aplicar sobre cada un dos bens a regra prevista no primeiro parágrafo deste punto, sen que o valor conxunto das garantías poida tampouco exceder o valor do crédito do acredor correspondente.

En caso de garantía constituída en *pro indiviso* a favor de dous ou máis acredores, o valor da garantía correspondente a cada acredor será o resultante de aplicar ao valor total do privilexio especial a proporción que nel corresponda a cada un deles, segundo as normas e acordos que rexan o *pro indiviso*.»

Artigo 2. *Modificación do Real decreto lei 6/2012, do 9 de marzo, de medidas urxentes de protección de debedores hipotecarios sen recursos.*

Modifícase nos seguintes termos o Real decreto lei 6/2012, do 9 de marzo, de medidas urxentes de protección de debedores hipotecarios sen recursos:

Un. O artigo 3.1 queda redactado do seguinte modo:

«1. Consideraranse situados no limiar de exclusión aqueles debedores dun crédito ou préstamo garantido con hipoteca sobre a súa vivenda habitual, cando concorran neles todas as circunstancias seguintes:

a) Que o conxunto dos ingresos dos membros da unidade familiar non supere o límite de tres veces o indicador público de renda de efectos múltiples anual de catorce pagas. Para estes efectos, entenderase por unidade familiar a composta polo debedor, o seu cónxuxe non separado legalmente ou parella de feito inscrita e os fillos, con independencia da súa idade, que residan na vivenda, incluíndo os vinculados por unha relación de tutela, garda ou acollemento familiar.

O límite previsto no parágrafo anterior será de catro veces o indicador público de renda de efectos múltiples anual de catorce pagas en caso de que algún dos membros da unidade familiar teña declarada discapacidade superior ao 33 por cento, situación de dependencia ou enfermidade que o incapacite acreditadamente de forma permanente para realizar unha actividade laboral, ou de cinco veces o dito indicador, no caso de que un debedor hipotecario sexa persoa con parálise cerebral, con enfermidade mental, ou con discapacidade intelectual, cun grao de discapacidade recoñecido igual ou superior ao 33 por cento, ou persoa con discapacidade física ou sensorial, cun grao de discapacidade recoñecido igual ou superior ao 65 por cento, así como nos casos de enfermidade grave que incapacite acreditadamente, a persoa ou o seu coidador, para realizar unha actividade laboral.

b) Que, nos catro anos anteriores ao momento da solicitude, a unidade familiar sufrise unha alteración significativa das súas circunstancias económicas, en termos de esforzo de acceso á vivenda, ou sobreviñesen nese período circunstancias familiares de especial vulnerabilidade.

Para estes efectos, entenderase que se produciu unha alteración significativa das circunstancias económicas cando o esforzo que represente a carga hipotecaria sobre a renda familiar se multiplícase por, ao menos, 1,5, salvo que a entidade acredite que a carga hipotecaria no momento da concesión do préstamo era igual ou superior á carga hipotecaria no momento da solicitude da aplicación do código de boas prácticas.

Así mesmo, enténdese que se encontran nunha circunstancia familiar de especial vulnerabilidade:

- 1.º A familia numerosa, de conformidade coa lexislación vixente.
- 2.º A unidade familiar monoparental con dous fillos a cargo.
- 3.º A unidade familiar da cal forme parte un menor de tres anos.
- 4.º A unidade familiar en que algún dos seus membros teña declarada discapacidade superior ao 33 por cento, situación de dependencia ou enfermidade que o incapacite de forma permanente, de forma acreditada, para realizar unha actividade laboral.
- 5.º O debedor maior de 60 anos, aínda que non reúna os requisitos para ser considerado unidade familiar segundo o previsto na letra a) deste número.

c) Que a cota hipotecaria resulte superior ao 50 por cento dos ingresos netos que perciba o conxunto dos membros da unidade familiar. Esta porcentaxe será do 40 por cento cando algún dos ditos membros sexa unha persoa en que concorren as circunstancias previstas no segundo parágrafo da letra a).

Para os efectos das letras a) e b) anteriores, considerarase que presentan unha discapacidade en grao igual ou superior ao 33 por cento os pensionistas da Seguridade Social que teñan recoñecida unha pensión de incapacidade permanente no grao de total, absoluta ou grande invalidez, e os pensionistas de clases pasivas que teñan recoñecida unha pensión de xubilación ou de retiro por incapacidade permanente para o servizo ou inutilidade.»

Dous. Os puntos 2 e 3 do artigo 5 quedan redactados do seguinte modo:

«2. A aplicación do código de boas prácticas estenderase ás hipotecas constituídas en garantía de préstamos ou créditos cando o prezo de adquisición do ben inmovible hipotecado non exceda nun 20% do que resultaría de multiplicar a extensión do inmovible polo prezo medio por metro cadrado para vivenda libre que presente o índice de prezos da vivenda elaborado polo Ministerio de Fomento para o ano de adquisición do ben inmovible e a provincia en que estea radicada tal ben, cun límite absoluto de 300.000 euros. Os inmobles adquiridos antes do ano 1995 tomarán como prezo medio de referencia o relativo ao ano 1995.

Non obstante, só se poderán acoller ás medidas previstas no punto 3 do código as hipotecas constituídas en garantía de préstamos ou créditos concedidos cando o prezo de adquisición do ben inmovible hipotecado non exceda o que resultaría de multiplicar a extensión do inmovible polo prezo medio por metro cadrado para vivenda libre que presente o índice de prezos da vivenda elaborado polo Ministerio de Fomento para o ano de adquisición do ben inmovible e a provincia en que estea radicada tal ben, cun límite absoluto de 250.000 euros. Os inmobles adquiridos antes do ano 1995 tomarán como prezo medio de referencia o relativo ao ano 1995.

3. As entidades comunicarán a súa adhesión á Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira.»

Tres. Introdúcese un novo punto iv na letra b) do punto 1 do anexo, coa seguinte redacción:

«iv. En todo caso, inaplicaranse con carácter indefinido as cláusulas limitativas da baixada do tipo de xuro previstas nos contratos de préstamo hipotecario.»

Artigo 3. *Modificación da Lei 1/2013, do 14 de maio, de medidas para reforzar a protección aos debedores hipotecarios, reestruturación de débeda e alugamento social.*

Os puntos 1, 2 e 3 do artigo 1 da Lei 1/2013, do 14 de maio, de medidas para reforzar a protección aos debedores hipotecarios, reestruturación de débeda e alugamento social, quedan redactados como segue:

«1. Até transcorridos catro anos desde a entrada en vigor desta lei, non procederá o lanzamento cando nun proceso xudicial ou extraxudicial de execución hipotecaria se adxudicase ao acreedor, ou á persoa que actúe pola súa conta, a vivenda habitual de persoas que se encontren nos supostos de especial vulnerabilidade e nas circunstancias económicas previstas neste artigo.

2. Os supostos de especial vulnerabilidade a que se refire o punto anterior son:

- a) Familia numerosa, de conformidade coa lexislación vixente.
- b) Unidade familiar monoparental con dous fillos a cargo.
- c) Unidade familiar da cal forme parte un menor de tres anos.
- d) Unidade familiar en que algún dos seus membros teña declarada discapacidade superior ao 33 por cento, situación de dependencia ou enfermidade

que o incapacite acreditadamente de forma permanente para realizar unha actividade laboral.

e) Unidade familiar en que o debedor hipotecario se encontre en situación de desemprego e esgotase as prestacións por desemprego.

f) Unidade familiar coa cal convivan, na mesma vivenda, unha ou máis persoas que estean unidas co titular da hipoteca ou co seu cónxuxe por vínculo de parentesco até o terceiro grao de consanguinidade ou afinidade, e que se encontren en situación persoal de discapacidade, dependencia, enfermidade grave que os incapacite acreditadamente de forma temporal ou permanente para realizar unha actividade laboral.

g) Unidade familiar en que exista unha vítima de violencia de xénero, conforme o establecido na lexislación vixente, no caso de que a vivenda obxecto de lanzamento constituía o seu domicilio habitual.

h) O debedor maior de 60 anos.

3. Para que sexa de aplicación o previsto no punto 1 deberán concorrer, ademais dos supostos de especial vulnerabilidade previstos no punto anterior, as circunstancias económicas seguintes:

a) Que o conxunto dos ingresos dos membros da unidade familiar non supere o límite de tres veces o indicador público de renda de efectos múltiples anual de catorce pagas. Este límite será de catro veces o indicador público de renda de efectos múltiples anual de catorce pagas nos supostos previstos nas letras d) e f) do punto anterior, e de cinco veces ese indicador no caso de que o executado sexa persoa con parálise cerebral, con enfermidade mental ou con discapacidade intelectual, cun grao de discapacidade recoñecido igual ou superior ao 33 por cento, ou persoa con discapacidade física ou sensorial, cun grao de discapacidade recoñecido igual ou superior ao 65 por cento, así como nos casos de enfermidade grave que incapacite acreditadamente a persoa ou o seu coidador, para realizar unha actividade laboral.

b) Que, nos catro anos anteriores ao momento da solicitude, a unidade familiar sufrise unha alteración significativa das súas circunstancias económicas, en termos de esforzo de acceso á vivenda.

c) Que a cota hipotecaria resulte superior ao 50 por cento dos ingresos netos que perciba o conxunto dos membros da unidade familiar.

d) Que se trate dun crédito ou préstamo garantido con hipoteca que recaia sobre a única vivenda en propiedade do debedor e concedido para a súa adquisición.»

TÍTULO II

Outras medidas de orde social

CAPÍTULO I

Medidas no ámbito tributario e das administracións públicas

Artigo 4. *Modificación da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.*

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2015 introdúcense as seguintes modificacións na Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio:

Un. Modifícanse os puntos 1 e 2 do artigo 81 bis, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Os contribuíntes que realicen unha actividade por conta propia ou allea pola cal estean dados de alta no réxime correspondente da Seguridade Social ou mutualidade poderán minorar a cota diferencial do imposto nas seguintes deducións:

- a) Por cada descendente con discapacidade con dereito á aplicación do mínimo por descendentes previsto no artigo 58 desta lei, até 1.200 euros anuais.
- b) Por cada ascendente con discapacidade con dereito á aplicación do mínimo por ascendentes previsto no artigo 59 desta lei, até 1.200 euros anuais.
- c) Por ser un ascendente, ou un irmán orfo de pai e nai, que forme parte dunha familia numerosa conforme a Lei 40/2003, do 18 de novembro, de protección ás familias numerosas, ou por ser un ascendente separado legalmente, ou sen vínculo matrimonial, con dous fillos sen dereito a percibir anualidades por alimentos e polos cales teña dereito á totalidade do mínimo previsto no artigo 58 desta lei, até 1.200 euros anuais.

En caso de familias numerosas de categoría especial, esta dedución incrementarase nun 100 por cento. Este incremento non se terá en conta para os efectos do límite a que se refire o punto 2 deste artigo.

Así mesmo, poderán minorar a cota diferencial do imposto nas deducións previstas anteriormente os contribuíntes que perciban prestacións contributivas e asistenciais do sistema de protección do desemprego, pensións aboadas polo réxime xeral e os réximes especiais da Seguridade Social ou polo réxime de clases pasivas do Estado, así como os contribuíntes que perciban prestacións análogas ás anteriores recoñecidas aos profesionais non integrados no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos polas mutualidades de previsión social que actúen como alternativas ao réxime especial da Seguridade Social mencionado, sempre que se trate de prestacións por situacións idénticas ás previstas para a correspondente pensión da Seguridade Social.

Cando dous ou máis contribuíntes teñan dereito á aplicación dalgunha das anteriores deducións respecto dun mesmo descendente, ascendente ou familia numerosa, o seu importe ratearase entre eles por partes iguais, sen prexuízo do disposto no punto 4 deste artigo.

2. As deducións calcularanse de forma proporcional ao número de meses en que se cumpran de forma simultánea os requisitos previstos no punto 1 anterior, e terán como límite para cada unha das deducións, no caso dos contribuíntes a que se refire o primeiro parágrafo do punto 1 anterior, as cotizacións e cotas totais á Seguridade Social e mutualidades devindicadas en cada período impositivo. Non obstante, se tiver dereito á dedución prevista nas letras a) ou b) do punto anterior respecto de varios ascendentes ou descendentes con discapacidade, o citado límite aplicarase de forma independente respecto de cada un deles.

Para efectos do cálculo deste límite computaranse as cotizacións e cotas polos seus importes íntegros, sen tomar en consideración as bonificacións que poidan corresponder.»

Dous. Engádesse unha nova disposición adicional cuadraxésimo segunda, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional cuadraxésimo segunda. *Procedemento para que os contribuíntes que perciben determinadas prestacións apliquen as deducións previstas no artigo 81 bis e se lles aboen de forma anticipada.*

1. Os contribuíntes que perciban as prestacións a que se refire o sexto parágrafo do punto 1 do artigo 81 bis desta lei poderán practicar as deducións reguladas no dito punto e percibidas de forma anticipada nos termos previstos no artigo 60 bis do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, coas seguintes especialidades:

a) Para efectos do cómputo do número de meses para o cálculo do importe da dedución, o requisito de percibir as citadas prestacións entenderase cumprido cando tales prestacións se perciban en calquera día do mes, e non será aplicable o requisito de alta no réxime correspondente da Seguridade Social ou mutualidade.

b) Os contribuíntes con dereito á aplicación destas deducións poderán solicitar á Axencia Estatal de Administración Tributaria o seu aboamento de forma anticipada por cada un dos meses en que se perciban tales prestacións.

c) Non resultará de aplicación o límite previsto no punto 1 do artigo 60 bis do Regulamento do imposto nin, no caso de que se cedese ao seu favor o dereito á dedución, o disposto na letra c) do punto 5 do artigo 60 bis do Regulamento do imposto.

2. O Servizo Público de Emprego Estatal, a Seguridade Social e as mutualidades de previsión social alternativas ás da Seguridade Social e calquera outro organismo que aboen as prestacións e pensións a que se refire o sexto parágrafo do punto 1 do artigo 81 bis desta lei estarán obrigados a subministrar por vía electrónica á Axencia Estatal de Administración Tributaria, durante os dez primeiros días de cada mes, os datos das persoas ás cales lles satisfixesen as citadas prestacións ou pensións durante o mes anterior.

O formato e contido da información serán os que, en cada momento, consten na sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria na internet.

3. O establecido no punto 1 desta disposición adicional, así como o prazo, contido e formato da declaración informativa a que se refire o punto 2 desta disposición adicional, poderá ser modificado regulamentariamente.»

Tres. Engádesse unha nova disposición adicional cuadraxésimo terceira, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional cuadraxésimo terceira. *Exención de rendas obtidas polo debedor en procedementos concursais.*

Estarán exentas deste imposto as rendas obtidas polos debedores que se poñan de manifesto como consecuencia de quitacións e dacións en pagamento de débedas, establecidas nun convenio aprobado xudicialmente conforme o procedemento fixado na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, nun acordo de refinanciamento xudicialmente homologado a que se refire o artigo 71 bis e a disposición adicional cuarta da dita lei, nun acordo extraxudicial de pagamentos a que se refire o título X ou como consecuencia de exoneracións do pasivo insatisfeito a que se refire o artigo 178 bis da mesma lei, sempre que as débedas non deriven do exercicio de actividades económicas.»

Artigo 5. *Modificación da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público.*

A Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, modifícase nos seguintes termos:

Un. O punto 1 do artigo 35 queda redactado da seguinte maneira:

«1. As mesas a que se refiren os artigos 34, 36.3 e a disposición adicional décimo terceira deste estatuto quedarán validamente constituídas cando, ademais da representación da Administración correspondente, e sen prexuízo do dereito de todas as organizacións sindicais lexitimadas para participar nelas en proporción á súa representatividade, tales organizacións sindicais representen, como mínimo, a maioría absoluta dos membros dos órganos unitarios de representación no ámbito de que se trate.»

Dous. Introdúcese unha nova disposición adicional décimo terceira coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo terceira. *Mesas de negociación en ámbitos específicos.*

1. Para a negociación das condicións de traballo do persoal funcionario ou estatutario dos seus respectivos ámbitos, constituiranse as seguintes mesas de negociación:

a) Do persoal docente non universitario, para as cuestións que deban ser obxecto de negociación comprendidas no ámbito competencial do Ministerio de Educación, Cultura e Deporte.

b) Do persoal da Administración de xustiza, para as cuestións que deban ser obxecto de negociación comprendidas no ámbito competencial do Ministerio de Xustiza.

c) Do persoal estatutario dos servizos de saúde, para as cuestións que deban ser obxecto de negociación comprendidas no ámbito competencial do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade e que asumirá as competencias e funcións previstas no artigo 11.4 do Estatuto marco do persoal estatutario dos servizos de saúde. Mesa que se denominará «Ámbito de negociación».

2. Ademais da representación da Administración xeral do Estado, constituirán estas mesas de negociación as organizacións sindicais a que se refire o parágrafo segundo do artigo 33.1 deste estatuto, cuxa representación se distribuirá en función dos resultados obtidos nas eleccións aos órganos de representación propios do persoal no ámbito específico da negociación que en cada caso corresponda, considerados a nivel estatal.»

Artigo 6. *Modificación do Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade.*

O artigo 12 do Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade, queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 12. *Determinación das unidades electorais na Administración xeral do Estado e na Administración de xustiza.*

1. En cumprimento do disposto no artigo 39.4 da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, no ámbito da Administración xeral do Estado elixirase unha xunta de persoal en cada unha das seguintes unidades electorais:

a) Unha por cada un dos departamentos ministeriais incluídos neles, os seus organismos autónomos, entidades xestoras e servizos comúns da Administración da Seguridade Social e todos os servizos provinciais de Madrid.

b) Unha por cada axencia, ente público ou organismo non incluído no punto anterior, para todos os servizos que teña na provincia de Madrid.

c) Unha en cada provincia, excluída a de Madrid, e nas cidades de Ceuta e de Melilla, na delegación ou subdelegación de Goberno, en que se incluírán os organismos autónomos, axencias comprendidas no ámbito de aplicación da Lei 28/2006, do 18 de xullo, as entidades xestoras e servizos comúns da Administración da Seguridade Social e as unidades administrativas e servizos provinciais de todos os departamentos ministeriais nunha mesma provincia, incluídos os funcionarios civís que presten servizos na Administración militar.

d) Unha para cada ente ou organismo público, non incluído no punto anterior, para todos os servizos que teña nunha mesma provincia ou nas cidades de Ceuta e de Melilla.

e) Unha para os funcionarios destinados nas misións diplomáticas en cada país, representacións permanentes, oficinas consulares e institucións e servizos da Administración do Estado no estranxeiro.

f) Unha en cada provincia e nas cidades de Ceuta e de Melilla, para o persoal estatutario dos servizos públicos de saúde.

g) Unha para o persoal docente dos centros públicos non universitarios, en cada unha das cidades de Ceuta e Melilla.

2. Respecto daquelas unidades electorais a que se refire o punto anterior, con excepción das referidas na letra d), en que non se alcance o mínimo de 50 funcionarios, estes exercerán a súa representación na xunta de persoal do departamento a que estea adscrito o organismo ou unidade administrativa de que se trate.

Respecto das unidades electorais provinciais previstas na letra d) en que non se alcanzase o mínimo de 50 funcionarios, estes exercerán a súa representación na Xunta de Persoal de Madrid do organismo ou ente público que corresponda.

3. Na Administración de xustiza elixírase unha xunta de persoal en cada provincia, e nas cidades de Ceuta e de Melilla, para todo o persoal funcionario ao seu servizo. Ademais das anteriores, en Madrid elixírase outra xunta de persoal para o persoal adscrito aos órganos centrais da Administración de xustiza.

4. Nas eleccións a representantes do persoal laboral no ámbito da Administración xeral do Estado e da Administración de xustiza, non transferida, constituirá un único centro de traballo:

a) A totalidade das unidades ou establecementos de cada departamento ministerial, incluídos neles os correspondentes aos seus organismos autónomos, entidades xestoras e servizos comúns da Administración da Seguridade Social e todos os seus servizos provinciais, en Madrid.

b) A totalidade das unidades ou establecementos na provincia de Madrid de cada unha das axencias comprendidas no ámbito de aplicación da Lei 28/2006, organismos ou entes públicos non incluídos na letra anterior e as dependentes da Administración de xustiza.

c) A totalidade das unidades ou establecementos ao servizo das Administración xeral do Estado, os seus organismos autónomos, entidades xestoras, servizos comúns da Administración da Seguridade Social e axencias comprendidas no ámbito de aplicación da Lei 28/2006 que radiquen nunha mesma provincia, excluída a de Madrid, ou nas cidades de Ceuta e de Melilla. Inclúiranse neste punto as unidades e os establecementos dependentes da Administración de xustiza.

d) Constituirá, igualmente, un único centro de traballo a totalidade dos establecementos de cada ente ou organismo público non incluído nos puntos anteriores, radicados nunha mesma provincia ou nas cidades de Ceuta e de Melilla.

5. O disposto neste artigo producirá efectos ao ter lugar o vencemento dos mandatos electorais actualmente en vigor.

6. En todo caso, as novas unidades electorais entrarán en vigor a partir do 1 de marzo de 2015, data en que todos os mandatos en vigor ou prorrogados se extinguirán como consecuencia da elección dos novos órganos de representación, elección que se deberá producir no prazo de 10 meses desde a data indicada.»

Artigo 7. *Modificación da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2015, modifícase o punto 3 do artigo 124 da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, que queda redactada da seguinte forma:

«3. Os contribuíntes a que se refiren os puntos 2, 3 e 4 do artigo 9 desta lei estarán obrigados a declarar a totalidade das súas rendas, exentas e non exentas.

Non obstante, os contribuíntes a que se refire o punto 3 do artigo 9 desta lei non terán obrigación de presentar declaración cando cumpran os seguintes requisitos:

- a) Que os seus ingresos totais non superen 50.000 euros anuais.
- b) Que os ingresos correspondentes a rendas non exentas non superen 2.000 euros anuais.
- c) Que todas as rendas non exentas que obteñan estean sometidas a retención.»

CAPÍTULO II

Medidas relativas ao fomento do emprego indefinido, ao emprego autónomo e á protección social agraria.

Artigo 8. *Mínimo exento de cotización á Seguridade Social para favorecer a creación de emprego indefinido.*

1. Nos supostos de contratación indefinida en calquera das súas modalidades, sempre e cando se cumpran as condicións e requisitos establecidos neste artigo, a achega empresarial á cotización á Seguridade Social por continxencias comúns determinarase conforme as seguintes regras:

a) Se a contratación é a tempo completo, os primeiros 500 euros da base de cotización por continxencias comúns correspondente a cada mes quedarán exentos da aplicación do tipo de cotización na parte correspondente á empresa. Ao resto do importe desa base resultaralle aplicable o tipo de cotización vixente en cada momento.

b) Se a contratación é a tempo parcial, cando a xornada de traballo sexa, ao menos, equivalente a un 50 por 100 da xornada dun traballador a tempo completo comparable, a contía sinalada na letra a) reducirase de forma proporcional á porcentaxe de redución de xornada de cada contrato.

2. O beneficio na cotización previsto neste artigo consistirá nunha bonificación cando a contratación indefinida se produza con traballadores inscritos no Sistema nacional de garantía xuvenil que cumpran cos requisitos establecidos no artigo 105 da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, e nunha redución para o resto de traballadores contratados.

3. O beneficio na cotización aplicarase durante un período de 24 meses, computados a partir da data de efectos do contrato, que se deberá formalizar por escrito, e respecto dos celebrados entre a data de entrada en vigor deste real decreto lei e o 31 de agosto de 2016.

Finalizado o período de 24 meses, e durante os 12 meses seguintes, as empresas que no momento de celebraren o contrato a que se aplique este beneficio na cotización contén con menos de dez traballadores terán dereito a manter a bonificación ou redución,

ben que durante este novo período estarán exentos da aplicación do tipo de cotización os primeiros 250 euros da base de cotización ou a contía proporcionalmente reducida que corresponda nos supostos de contratación a tempo parcial.

Cando as datas da alta e da baixa do traballador no réxime de Seguridade Social que corresponda non sexan coincidentes co primeiro ou co último día do mes natural, o importe a que se aplique o beneficio a que se refire este artigo será proporcional ao número de días en alta no mes.

4. Para beneficiarse do previsto neste artigo, as empresas deberán cumprir os seguintes requisitos:

a) Estar ao día no cumprimento das súas obrigacións tributarias e de Seguridade Social, tanto na data de efectos da alta dos traballadores como durante a aplicación do beneficio correspondente. Se durante o período de bonificación ou redución existe un incumprimento, total ou parcial, desas obrigacións en prazo regulamentario, producirase a perda automática do beneficio respecto das cotas correspondentes a períodos non ingresados no dito prazo, e tales períodos consideraranse como consumidos para efectos do cómputo do tempo máximo de bonificación ou redución.

b) Non ter extinguido contratos de traballo, ben por causas obxectivas ou por despedimentos disciplinarios que fosen declarados xudicialmente improcedentes, ben por despedimentos colectivos que fosen declarados non axustados a dereito, nos seis meses anteriores á celebración dos contratos que dan dereito ao beneficio previsto neste artigo. A exclusión do dereito á bonificación ou redución derivada do incumprimento deste requisito afectará un número de contratos equivalente ao das extincións producidas.

c) Celebrar contratos indefinidos que supoñan un incremento tanto do nivel de emprego indefinido como do nivel de emprego total da empresa. Para calcular ese incremento tomarase como referencia a media diaria de traballadores que prestasen servizos na empresa nos trinta días anteriores á celebración do contrato.

d) Manter durante un período de 36 meses, contado desde a data de efectos do contrato indefinido con aplicación da bonificación ou redución, tanto o nivel de emprego indefinido como o nivel de emprego total alcanzado, ao menos, coa dita contratación.

Examinarase o mantemento do nivel de emprego indefinido e do nivel de emprego total cada doce meses. Para iso, utilizaranse a media de traballadores indefinidos e a media de traballadores totais do mes en que proceda examinar o cumprimento deste requisito.

Para os efectos de examinar o nivel de emprego e o seu mantemento na empresa, non se terán en conta as extincións de contratos de traballo por causas obxectivas ou por despedimentos disciplinarios que non fosen declarados improcedentes, os despedimentos colectivos que non fosen declarados non axustados a dereito, así como as extincións causadas por dimisión, morte ou incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez dos traballadores ou pola expiración do tempo conviado ou realización da obra ou servizo obxecto do contrato, ou por resolución durante o período de proba.

e) Non ter sido excluídas do acceso aos beneficios derivados da aplicación dos programas de emprego pola comisión da infracción grave do artigo 22.2 ou das infraccións moi graves dos artigos 16 e 23 do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2000, do 4 de agosto, de conformidade co previsto no artigo 46 desa lei.

5. O beneficio na cotización previsto neste artigo non se aplicará nos seguintes supostos:

a) Relacións laborais de carácter especial previstas no artigo 2 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, ou noutras disposicións legais.

b) Contratacións que afecten o cónxuxe, ascendentes, descendentes e demais parentes por consanguinidade ou afinidade, até o segundo grao inclusive, do empresario ou de quen teña o control empresarial, desempeñe cargos de dirección ou sexa membro

dos órganos de administración das entidades ou das empresas que revistan a forma xurídica de sociedade, así como as que se produzan con estes últimos.

Exceptúase do disposto no parágrafo anterior a contratación dos fillos que reúnan as condicións previstas na disposición adicional décima da Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo.

c) Contratación de traballadores cuxa actividade determine a súa inclusión en calquera dos sistemas especiais establecidos no réxime xeral da Seguridade Social.

d) Contratación de empregados que excepcionalmente poida ter lugar nos termos establecidos nos artigos 20 e 21, así como nas disposicións adicionais décimo quinta a décimo sétima da Lei 36/2014, do 26 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2015, e en preceptos equivalentes de posteriores leis de orzamentos xerais do Estado.

e) Contratación de traballadores que estivesen contratados noutras empresas do grupo de empresas de que formen parte e cuxos contratos se extinguisen por causas obxectivas ou por despedimentos disciplinarios que fosen uns ou outros declarados xudicialmente como improcedentes, ou por despedimentos colectivos que fosen declarados non axustados a dereito, nos seis meses anteriores á celebración dos contratos que dan dereito á redución.

f) Contratación de traballadores que nos seis meses anteriores á data do contrato prestasen servizos na mesma empresa ou entidade mediante un contrato indefinido.

O beneficio tampouco resultará aplicable á cotización por horas complementarias que realicen os traballadores a tempo parcial cuxos contratos dean dereito a este.

6. A aplicación da bonificación ou redución a que se refire este artigo non afectará a determinación da contía das prestacións económicas a que poidan causar dereito os traballadores afectados, que se calculará aplicando o importe íntegro da base de cotización que lles corresponda.

7. A aplicación do beneficio previsto neste artigo será incompatible coa de calquera outro beneficio na cotización á Seguridade Social polo mesmo contrato, con independencia dos conceptos a que tales beneficios poidan afectar, coas seguintes excepcións:

a) No caso de que o contrato indefinido se formalice con persoas beneficiarias do Sistema nacional de garantía xuvenil, será compatible coa bonificación establecida no artigo 107 da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.

b) No caso de que o contrato indefinido se formalice con persoas beneficiarias do Programa de activación para o emprego, será compatible coa axuda económica de acompañamento que aquelas perciban, nos termos previstos no artigo 8 do Real decreto lei 16/2014, do 19 de decembro, polo que se regula o Programa de activación para o emprego.

8. O disposto nos puntos anteriores será tamén de aplicación no suposto de persoas que se incorporen como socios traballadores ou de traballo das cooperativas, sempre que estas optasen por un réxime de Seguridade Social propio de traballadores por conta allea, así como aos que se incorporen como socios traballadores das sociedades laborais.

9. A aplicación deste beneficio na cotización será obxecto de control e revisión polo Servizo Público de Emprego Estatal, pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social e pola Inspección de Traballo e Seguridade Social, no exercicio das funcións que respectivamente teñen atribuídas.

10. Nos supostos de aplicación indebida do respectivo beneficio, por incumprir as condicións establecidas neste artigo, procederá o reintegro das cantidades deixadas de ingresar coa recarga e o xuro de demora correspondentes, conforme o establecido na normativa recadatoria da Seguridade Social.

En caso de incumprimento do requisito previsto no punto 4.d), quedará sen efecto a bonificación ou redución e deberase proceder ao reintegro da diferenza entre os importes correspondentes ás achegas empresariais á cotización por contingencias comúns que

procedesen en caso de non aplicarse aquela e as achegas xa realizadas, nos seguintes termos:

1.º Se o incumprimento da exigencia do mantemento do nivel de emprego se produce desde a data de inicio da aplicación do respectivo beneficio até o mes 12, corresponderá reintegrar o 100 por 100 da citada diferenza.

2.º Se o incumprimento se produce desde o mes 13 e até o mes 24, corresponderá reintegrar a citada diferenza polos meses que transcorresen desde o mes 13.

3.º Se o incumprimento se produce desde o mes 25 e até o mes 36, corresponderá reintegrar a citada diferenza polos meses que transcorresen desde o mes 25.

Nos supostos de reintegro por incumprimento do requisito previsto no punto 4.d), que se levarán a cabo conforme o establecido na normativa recadatoria da Seguridade Social, non procederá exixir recarga e xuro de demora.

A obrigaçión de reintegro prevista neste punto enténdese sen prexuízo do disposto no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social.

11. A bonificación financiarase con cargo á correspondente partida orzamentaria do Servizo Público de Emprego Estatal e será obxecto de cofinanciamento con cargo ao Fondo Social Europeo cando cumpra cos requisitos establecidos, e a redución financiarase polo orzamento de ingresos da Seguridade Social.

Artigo 9. *Modificación da Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo.*

Engádesse un novo artigo 30 á Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo, coa seguinte redacción:

«Artigo 30. *Bonificación a traballadores incluídos no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos por conciliación da vida profesional e familiar vinculada á contratación.*

1. Os traballadores incluídos no réxime especial da Seguridade Social de traballadores por conta propia ou autónomos terán dereito, por un prazo de até doce meses, a unha bonificación do 100 por cento da cota de autónomos por continxencias comúns que resulte de aplicar á base media que tivese o traballador nos doce meses anteriores á data en que se acolla a esta medida o tipo de cotización mínimo de cotización vixente en cada momento establecido no citado réxime especial nos seguintes supostos:

- a) Por coidado de menores de 7 anos que teñan ao seu cargo.
- b) Por ter ao seu cargo un familiar, por consanguinidade ou afinidade até o segundo grao inclusive, en situación de dependencia, debidamente acreditada.

No caso de que o traballador leve menos de 12 meses de alta no réxime especial da Seguridade Social de traballadores por conta propia ou autónomos, a base media de cotización calcularase desde a data de alta.

2. A aplicación da bonificación recollida no punto anterior estará condicionada á permanencia de alta no réxime especial da Seguridade Social de traballadores por conta propia ou autónomos e á contratación dun traballador, a tempo completo ou parcial, que deberá manterse durante todo o período do seu desfrute. En todo caso, a duración do contrato deberá ser, ao menos, de 3 meses desde a data de inicio do desfrute da bonificación.

Cando se extinga a relación laboral, incluso durante o período inicial de 3 meses, o traballador autónomo poderá beneficiarse da bonificación se contrata outro traballador por conta allea no prazo máximo de 30 días.

O contrato a tempo parcial non se poderá celebrar por unha xornada laboral inferior ao 50 por cento da xornada dun traballador a tempo completo comparable.

Se a contratación é a tempo parcial, a bonificación prevista no punto 1 deste artigo será do 50 por 100.

3. En caso de incumprimento do previsto no punto anterior, o traballador autónomo estará obrigado a reintegrar o importe da bonificación desfrutada.

Non procederá o reintegro da bonificación cando a extinción estea motivada por causas obxectivas ou por despedimento disciplinario cando unha ou outro sexa declarado ou recoñecido como procedente, nin nos supostos de extinción causada por dimisión, morte, xubilación ou incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez do traballador ou por resolución durante o período de proba.

Cando proceda o reintegro, este quedará limitado exclusivamente á parte da bonificación desfrutada que estivese vinculada ao contrato cuxa extinción se producise en supostos distintos aos previstos no parágrafo anterior.

En caso de non se manter no emprego o traballador contratado durante, ao menos, 3 meses desde a data de inicio do desfrute da bonificación, o traballador autónomo estará obrigado a reintegrar o importe da bonificación desfrutada salvo que, conforme o disposto no punto anterior, se proceda a contratar outra persoa no prazo de 30 días.

En caso de que o menor que deu lugar á bonificación prevista neste artigo alcance a idade de 7 anos con anterioridade á finalización do desfrute da bonificación, esta poderase manter até alcanzar o período máximo de 12 meses previsto, sempre que se cumpran o resto de condicións.

En todo caso, o traballador autónomo que se beneficie da bonificación prevista neste artigo deberá manterse de alta na Seguridade Social durante os seis meses seguintes ao vencemento do prazo do seu desfrute. En caso contrario, o traballador autónomo estará obrigado a reintegrar o importe da bonificación desfrutada.

4. Só terán dereito á bonificación os traballadores por conta propia que carezan de traballadores asalariados na data de inicio da aplicación da bonificación e durante os doce meses anteriores a ela. Non se tomará en consideración para os efectos anteriores o traballador contratado mediante contrato de interinidade para a substitución do traballador autónomo durante os períodos de descanso por maternidade, paternidade, adopción ou acollemento tanto preadoptivo como permanente ou simple, risco durante o embarazo ou risco durante a lactación natural.

5. Os beneficiarios da bonificación terán dereito ao seu desfrute unha vez por cada un dos suxeitos causantes ao seu cargo sinalados no punto 1, sempre que se cumpran o resto de requisitos previstos no presente artigo.

6. A medida prevista neste artigo será compatible co resto de incentivos á contratación por conta allea, conforme a normativa vixente.

7. No non previsto expresamente, as contratacións realizadas ao abeiro do establecido neste artigo rexeranse polo disposto no artigo 15.1.c) do Estatuto dos traballadores e nas súas normas de desenvolvemento.»

Artigo 10. *Redución do número mínimo de xornadas reais cotizadas necesarias para acceder ao subsidio por desemprego ou á renda agraria en favor dos traballadores eventuais agrarios das comunidades autónomas de Andalucía e Extremadura, afectados polo descenso de produción do oliveiral como consecuencia da seca.*

1. Os traballadores agrarios por conta allea de carácter eventual que residan no ámbito territorial das comunidades autónomas de Andalucía e Extremadura poderán ser beneficiarios do subsidio por desemprego regulado no Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, polo que se regula o subsidio por desemprego en favor dos traballadores eventuais incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social e no artigo terceiro da Lei 45/2002, do 12 de decembro, de medidas urxentes para a reforma do sistema de protección por desemprego e mellora da ocupabilidade, ou da renda agraria establecida no Real decreto 426/2003, do 11 de abril, polo que se regula a renda agraria para os traballadores eventuais incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social

residentes nas comunidades autónomas de Andalucía e Extremadura, mesmo cando non teñan cuberto o número mínimo de xornadas reais cotizadas establecido no artigo 2.1.c) ou no artigo 2.1.d), respectivamente, dos citados reais decretos, sempre que cumpran os seguintes requisitos:

a) Ter cuberto un mínimo de 20 xornadas reais cotizadas nos doce meses naturais inmediatamente anteriores á situación de desemprego.

b) Reunir o resto dos requisitos exixidos na normativa aplicable.

c) Solicitalo dentro dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto lei.

2. Cando se aplique o previsto no punto 1 deste artigo, considerarase acreditado un número de 35 xornadas reais cotizadas para os efectos do establecido:

a) No artigo 5.1.a) do Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro.

b) Nos artigos 4.1 e 5.1.a) do Real decreto 426/2003, do 11 de abril.

3. Nas solicitudes que se presenten nos seis meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto lei no ámbito territorial indicado no punto 1, aplicarase o seguinte:

a) Para aplicar a disposición transitoria primeira do Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, deberase completar un número mínimo de 20 xornadas reais cotizadas, na forma prevista na dita disposición.

b) Para aplicar o establecido no punto 2 da disposición transitoria segunda do Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, considerarase acreditado un número de 35 xornadas reais cotizadas cando se acredite un número igual ou superior a 20 xornadas reais cotizadas.

CAPÍTULO III

Medidas no ámbito da Administración de xustiza

Artigo 11. *Modificación da Lei 10/2012, do 20 de novembro, pola que se regulan determinadas taxas no ámbito da Administración de xustiza e do Instituto Nacional de Toxicoloxía e Ciencias Forenses.*

A Lei 10/2012, do 20 de novembro, pola que se regulan determinadas taxas no ámbito da Administración de xustiza e do Instituto Nacional de Toxicoloxía e Ciencias Forenses, queda modificada como segue:

Un. Modifícase o artigo 4, que queda redactado como segue:

«Artigo 4. *Exencións da taxa.*

1. As exencións obxectivas da taxa están constituídas:

a) Pola interposición de demanda e a presentación de posteriores recursos cando se trate dos procedementos especialmente establecidos para a protección dos dereitos fundamentais e liberdades públicas, así como contra a actuación da Administración electoral.

b) Pola solicitude de concurso voluntario polo debedor.

c) Pola presentación de petición inicial do procedemento monitorio e a demanda de xuízo verbal en reclamación de cantidade cando a súa contía non supere dous mil euros. Non se aplicará esta exención cando nestes procedementos a pretensión exercida se funde nun documento que teña o carácter de título executivo extraxudicial de conformidade co disposto no artigo 517 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil.

d) Pola interposición de recursos contencioso-administrativos cando se recorra en casos de silencio administrativo negativo ou inactividade da Administración.

e) Pola interposición da demanda de execución de laudos ditados polas xuntas arbitrais de consumo

f) Polas accións que, en interese da masa do concurso e logo de autorización do xuíz do Mercantil, interpoñan os administradores concursais.

g) Polos procedementos de división xudicial de patrimonios, salvo nos supostos en que se formule oposición ou se suscite controversia sobre a inclusión ou exclusión de bens, caso en que se devindicará a taxa polo xuízo verbal e pola contía que se discuta ou a derivada da impugnación do caderno particional, a cargo do opositor e, se ambos se opuxeren, a cargo de cada un pola súa respectiva contía.

2. Desde o punto de vista subxectivo, están, en todo caso, exentos desta taxa:

a) As persoas físicas.

b) As persoas xurídicas ás cales se lles recoñece o dereito á asistencia xurídica gratuita, que acrediten que cumpren os requisitos para iso de acordo coa súa normativa reguladora.

c) O Ministerio Fiscal.

d) A Administración xeral do Estado, as das comunidades autónomas, as entidades locais e os organismos públicos dependentes de todas elas.

e) As Cortes Xerais e as asembleas lexislativas das comunidades autónomas.»

Dous. Suprímese o parágrafo segundo do punto 2 o artigo 6.

Tres. Modifícase o parágrafo primeiro do punto 2, que queda redactado como segue, e suprímese o punto 3 do artigo 7:

«2. Deberase satisfacer, ademais, a cantidade que resulte de aplicar á base imponible determinada consonte o disposto no artigo anterior o tipo de gravame que corresponda, segundo a seguinte escala.»

Catro. Engádesse un parágrafo segundo ao punto primeiro do artigo 8, que queda redactado como segue:

«Non obstante, non terán que presentar autoliquidación os suxeitos a que se refire o punto 2 do artigo 4.»

Disposición adicional primeira. *Funcións de mediación concursal.*

1. De acordo co disposto no artigo 5.3 e 21.1.i) da Lei 4/2014, do 1 de abril, básica das cámaras oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación, as cámaras oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación nos termos previstos na súa normativa específica así como a Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación de España, poderán desempeñar as funcións de mediación concursal previstas no título X da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

2. O sistema de mediación desenvolvido polas cámaras deberá ser transparente e deberase garantir a inexistencia de conflitos de interese. Para tal efecto, poderán constituír unha comisión de sobreendebemento ou órgano equivalente, que deberá estar composta, ao menos, por unha persoa que reúna os requisitos exixidos polo artigo 233.1 da Lei concursal, para exercer como mediador concursal.

3. Sen prexuízo das funcións sinaladas anteriormente, as cámaras oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación, nos termos previstos na súa normativa específica, así como a Cámara Oficial de Comercio, Industria, Servizos e Navegación de

España, poderán desempeñar funcións adicionais que permitan auxiliar os comerciantes en materia concursal, tales como as de asesoramento, preparación de solicitudes de designación de mediador, de acordos extraxudiciais de pagamentos, preparación da documentación, elaboración de listas de acredores, créditos e contratos, de avaliación previa de propostas de convenio e cantas outras funcións auxiliares se consideren precisas para os efectos de facilitar os trámites nos procedementos concursais que corresponda cumprir ao debedor.

Disposición adicional segunda. *Remuneración do mediador concursal.*

1. A remuneración do mediador concursal calcularase conforme as seguintes regras:
 - a) A base de remuneración do mediador concursal calcularase aplicando sobre o activo e o pasivo do debedor as porcentaxes establecidas no anexo do Real decreto 1860/2004, do 6 de setembro, polo que se establece o arancel de dereitos dos administradores concursais.
 - b) Se o debedor é unha persoa natural sen actividade económica, aplicarase unha redución do 70% sobre a base de remuneración do punto anterior.
 - c) Se o debedor é unha persoa natural empresario, aplicarase unha redución do 50% sobre a base de remuneración do punto 1.
 - d) Se o debedor é unha sociedade, aplicarase unha redución do 30% sobre a base de remuneración do punto 1.
 - e) Se se aproba o acordo extraxudicial de pagamentos, aplicarase unha retribución complementaria igual ao 0,25% do activo do debedor.
2. Esta disposición será aplicable até que se desenvolva regulamentariamente o réxime retributivo do mediador concursal.

Disposición adicional terceira. *Representación do debedor no concurso consecutivo.*

Como excepción ao disposto no punto 2 do artigo 184 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, a representación por procurador non será preceptiva para o debedor persoa natural no concurso consecutivo.

Disposición adicional cuarta. *Medidor de solvencia.*

Co obxectivo de facilitar que calquera interesado poida ter coñecemento da súa situación financeira persoal, habilitarase unha aplicación informática na páxina web do Ministerio de Economía e Competitividade accesible de forma confidencial, gratuíta e telemática a través da cal se poderá determinar a situación de solvencia en que se encontra para os efectos da aplicación do previsto no título I deste real decreto lei.

Disposición adicional quinta. *Adhesión ao «Código de boas prácticas para a reestruturación viable das débedas con garantía hipotecaria sobre a vivenda habitual».*

1. Todas as entidades que no momento da entrada en vigor deste real decreto lei se encontren adheridas ao «Código de boas prácticas para a reestruturación viable das débedas con garantía hipotecaria sobre a vivenda habitual», regulado no anexo do Real decreto lei 6/2012, do 9 de marzo, de medidas urxentes de protección de debedores hipotecarios sen recursos, de conformidade coas redaccións vixentes no momento da súa adhesión, se considerarán adheridas ao mencionado código na redacción dada neste real decreto lei, salvo que no prazo dun mes desde a súa entrada en vigor comuniquen expresamente á Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira o acordo do seu órgano de administración polo cal solicitan manterse no ámbito de aplicación das versións previas que correspondan.

2. Nos dez días seguintes ao transcurso do prazo dun mes establecido no punto anterior, o secretario de Estado de Economía e Apoio á Empresa, mediante resolución, ordenará a publicación da listaxe de entidades adheridas na sede electrónica da Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira e no «Boletín Oficial del Estado». As posteriores comunicacións publicaranse trimestralmente na sede electrónica da Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira e no «Boletín Oficial del Estado», salvo que non haxa ningunha modificación.

Disposición adicional sexta. *Impulso e coordinación da negociación colectiva.*

A Secretaría de Estado de Administracións Públicas estará representada nas mesas de negociación do persoal docente non universitario, do persoal da Administración de xustiza e do persoal estatutario dos servizos de saúde, a través da Dirección Xeral da Función Pública.

A Secretaría de Estado de Administracións Públicas adoptará as medidas oportunas para impulsar e asegurar a coordinación da negociación da Administración a través das distintas mesas e ámbitos.

Disposición transitoria primeira. *Réxime transitorio en materia concursal.*

1. O disposto nos artigos 92.5º, 93.2.2º e 94.5 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, na redacción dada por este real decreto lei, será de aplicación aos procedementos concursais en tramitación en que non se presentase o texto definitivo do informe da administración concursal.

2. A obrigaçión de presentación da solicitude de iniciación dun acordo extraxudicial de pagamentos nun formulario normalizado prevista no punto 2 do artigo 232 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, na redacción dada por este real decreto lei, será de aplicación cando se aprobe a orde do Ministerio de Xustiza pola que se establezan os formularios normalizados.

3. Os puntos 3 e 4 do artigo 176 bis e os artigos 178.2 e 178 bis da Lei concursal aplicaranse aos concursos que se encontren en tramitación.

Nos concursos concluídos por liquidación ou por insuficiencia de masa activa antes da entrada en vigor do presente real decreto lei, o debedor poderase beneficiar do establecido nos artigos 176 bis e 178 bis da Lei concursal, se se insta de novo o concurso, voluntario ou necesario.

4. Durante o ano seguinte á entrada en vigor deste real decreto lei non será exixible, para obter o beneficio da exoneración previsto no artigo 178 bis da Lei concursal, o requisito previsto no seu punto 3.5º.iv).

5. Durante o ano seguinte á entrada en vigor deste real decreto lei non será exixible, para solicitar un acordo extraxudicial de pagamentos, o requisito previsto no artigo 231.3.2º.

Disposición transitoria segunda. *Réxime aplicable á contratación indefinida formalizada con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei.*

Os beneficios á cotización á Seguridade Social que se veñan desfrutando polos contratos indefinidos celebrados con anterioridade á data de entrada en vigor deste real decreto lei rexeranse pola normativa vixente no momento da súa celebración.

Disposición transitoria terceira. *Solicitudes do subsidio por desemprego ou da renda agraria presentadas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei.*

O disposto no artigo 10 será tamén de aplicación aos traballadores referidos nel que presentasen entre o 1 de setembro de 2014 e a entrada en vigor deste real decreto lei a solicitude do subsidio por desemprego regulada no Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, ou da renda agraria regulada no Real decreto 426/2003, do 11 de abril, sempre que

presenten unha nova solicitude a partir da dita entrada en vigor e dentro dos seis meses seguintes a ela.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

1. As modificacións de textos legais contidas neste real decreto lei ampáranse no título competencial establecido na norma obxecto de modificación.

2. O artigo 4 dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia en materia de Facenda xeral.

3. Os artigos 8 e 10 e as disposicións transitorias segunda e terceira dítanse ao abeiro do establecido no artigo 149.1.17.^a da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre o réxime económico da Seguridade Social.

4. As disposicións adicionais primeira a quinta e a disposición transitoria primeira dítanse ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación mercantil e de lexislación procesual, sen prexuízo das necesarias especialidades que nesta orde deriven das particularidades do dereito substantivo das comunidades autónomas.

5. A disposición adicional sexta dítase ao abeiro dos artigos 149.1.7.^a e 18.ª da Constitución española.

Disposición derradeira segunda. *Desenvolvemento regulamentario, execución e aplicación.*

1. O Goberno, por proposta conxunta dos ministros de Xustiza e de Facenda e Administracións Públicas, ditará as disposicións regulamentarias complementarias que sexan necesarias para a aplicación das taxas polo exercicio da potestade xurisdiccional coas modificacións efectuadas por este real decreto lei.

2. Mediante orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas modificaranse os modelos de autoliquidación da taxa para adaptalos ás reformas efectuadas neste real decreto lei.

3. Autorízase o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, a través da Secretaría de Estado de Administracións Públicas, para que dite as disposicións, instrucións e medidas que sexan necesarias para o desenvolvemento efectivo dos procesos electorais aos órganos de participación e negociación colectiva dos empregados públicos, no ámbito das súas competencias.

4. Sen prexuízo do disposto nos puntos anteriores desta disposición, autorízanse o Goberno e os ministros de Xustiza, Facenda e Administracións Públicas, Emprego e Seguridade Social e Economía e Competitividade para que, no ámbito das súas competencias, diten as disposicións regulamentarias e as medidas que sexan precisas para o desenvolvemento e a aplicación desta regulación legal.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 27 de febreiro de 2015.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY